

Službeni list

Europske unije

C 263

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

5. kolovoza 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 263/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Opći sud

2019/C 263/02	Način određivanja suca koji zamjenjuje spriječenog suca	2
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 263/03	predmet C-38/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Budai Központi Kerületi Bíróság — Mađarska) — GT protiv HS (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Članak 4. stavak 2. — Članak 6. stavak 1. — Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti — Obavijest potrošaču o mjerodavnom tečaju za iznos stavljen na raspolaganje u nacionalnoj valuti nakon sklapanja ugovora)	3
---------------	--	---

HR

2019/C 263/04	predmet C-628/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy — Poljska) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protiv Orange Polska S.A. (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču — Pojam „agresivna poslovna praksa” — Obveza potrošača da konačnu odluku o poslu donese u prisutnosti dostavljača koji mu uruči opće uvjete ugovora)	4
2019/C 263/05	predmet C-634/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Oldenburg — Njemačka) — ReFood GmbH & Co. KG protiv Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Pošiljke otpada unutar Europske unije — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Članak 1. stavak 3. točka (d) — Područje primjene — Uredba (EZ) br. 1069/2009 — Pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla)	5
2019/C 263/06	predmet C-646/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sud u Brindisiju — Italija) — kazneni postupak protiv Gianluce Mora (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje u kaznenom postupku — Članak 6. stavak 4. — Pravo na informiranje o optužbama — Informiranje o svakoj promjeni u pruženim informacijama kada je ono potrebno radi osiguranja pravičnosti postupka — Izmjena pravne kvalifikacije činjenica koje su predmet optužnice — Nemogućnost okrivljenika da tijekom rasprave podnese zahtjev za primjenu sporazumijevanja o kazni predviđenog nacionalnim pravom — Razlika u slučaju izmjene činjenica na kojima se temelji optužnica)	6
2019/C 263/07	predmet C-658/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Poljska) — postupak koji je pokrenuo WB (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 650/2012 — Članak 3. stavak 1. točke (g) i (i) — Pojam „odluka” u nasljednim stvarima — Pojam „javna isprava” u nasljednim stvarima — Pravna kvalifikacija nacionalne potvrde o nasljeđivanju — Članak 3. stavak 2. — Pojam „sud” — Izostanak obavijesti o javnim bilježnicima kao nesudskim tijelima koja izvršavaju sudske funkcije poput sudova koju država članica nije dostavila Europskoj komisiji)	6
2019/C 263/08	predmet C-664/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Aρείος Pagos — Grčka) — Ellinika Nafpigeia AE protiv Panagiotis Anagnostopoulos i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2001/23/EZ — Područje primjene — Prijenos dijela poduzeća — Zaštita prava radnika — Pojam „prijenos” — Pojam „gospodarski subjekt” — Prijenos dijela gospodarske djelatnosti s matičnog društva na novoosnovano društvo kćer — Identitet — Autonomija — Nastavak obavljanja gospodarske djelatnosti — Kriterij stabilnosti nastavka obavljanja gospodarske djelatnosti — Pribavljanje čimbenika proizvodnje od trećih osoba — Namjera likvidacije prenesenog subjekta)	7
2019/C 263/09	predmet C-705/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt — Švedska) — Patent-och registreringsverket protiv Matsa Hanssona (Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 4. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Cjelokupni dojam — Raniji žig registriran s izjavom o odricanju (na element žiga) — Učinak takvog odricanja (na element žiga) na opseg zaštite ranijeg žiga)	8
2019/C 263/10	predmet C-720/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof — Austrija) — Mohammed Bilali protiv Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Politika azila — Supsidijarna zaštita — Direktiva 2011/95/EU — Članak 19. — Opoziv statusa supsidijarne zaštite — Zabluda uprave u pogledu činjeničnih okolnosti)	9
2019/C 263/11	predmet C-22/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Darmstadt — Njemačka) — TopFit e.V. i Daniele Biffi protiv Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 18., 21. i 165. UFEU-a — Pravilnik sportskog saveza — Sudjelovanje na nacionalnom prvenstvu jedne države članice sportaša amatera koji ima državljanstvo druge države članice — Različito postupanje na temelju državljanstva — Ograničenje slobodnog kretanja)	10

2019/C 263/12	predmet C-33/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Liège — Belgija) — V protiv Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Zahtjev za prethodnu odluku — Koordinacija sustava socijalne sigurnosti — Radnici migranti — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Prijelazne odredbe — Članak 87. stavak 8. — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 14.c točka (b) — Radnik koji je zaposlen i samozaposlen u različitim državama članicama — Odstupanja od načela jednog mjerodavnog nacionalnog zakonodavstva — Dvostruko osiguranje — Podnošenje zahtjeva kako bi se primjenjivalo zakonodavstvo mjerodavno na temelju Uredbe br. 883/2004)	10
2019/C 263/13	predmet C-43/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Belgija) — Compagnie d'entreprises CFE SA protiv Région de Bruxelles-Capitale (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Odluka — Određivanje posebnog područja očuvanja u skladu s Direktivom 92/43/EEZ — Utvrđivanje ciljeva očuvanja, kao i određenih preventivnih mjera — Pojam „planovi i programi” — Obveza provedbe procjene okoliša)	11
2019/C 263/14	predmet C-58/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Justice de Paix du canton de Visé — Belgija) — Michel Schyns protiv Belfius Banque SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2008/48/EZ — Predugovorne obveze — Članak 5. stavak 6. — Obveza vjerovnika da pronađe najprikladniji kredit — Članak 8. stavak 1. — Obveza vjerovnika da se suzdrži od sklapanja ugovora o kreditu u slučaju sumnji u kreditnu sposobnost potrošača — Obveza vjerovnika da procijeni svrhovitost kredita)	12
2019/C 263/15	predmet C-142/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles — Belgija) — Skype Communications Sàrl protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) („Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članak 2. točka (c) — Pojam „elektroničke komunikacijske usluge” — Prijenos signala — Glasovna usluga posredstvom internetskog protokola (VoIP) prema fiksnim ili mobilnim telefonskim brojevima — Usluga SkypeOut”)	13
2019/C 263/16	predmet C-185/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — Oro Efectivo SL protiv Diputación Foral de Bizkaia (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 401. — Načelo porezne neutralnosti — Kupnja predmeta s visokim udjelom zlata ili drugih plemenitih metala od pojedinaca koju izvršava poduzetnik radi daljnje prodaje — Porez na prijenos imovine)	13
2019/C 263/17	predmet C-193/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Njemačka) — Google LLC protiv Savezne Republike Njemačke (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članak 2. točka (c) — Pojam „elektronička komunikacijska usluga” — Prijenos signala — Usluga elektroničke pošte na internetu — Usluga Gmail)	14
2019/C 263/18	predmet C-223/18 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. — Deichmann SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Postupak opoziva — Figurativni žig koji prikazuje križ na bočnoj strani sportske cipele — Odbijanje zahtjeva za opoziv)	15
2019/C 263/19	predmet C-264/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof — Belgija — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. protiv Ministerraad (Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupaka javne nabave radova, robe i usluga — Direktiva 2014/24/EU — Članak 10. točka (c) i članak 10. točka (d) podtočke i., ii. i v. — Valjanost — Područje primjene — Isključenje usluga arbitraže i mirenja te određenih pravnih usluga — Načela jednakog postupanja i supsidijarnosti — Članci 49. i 56. UFEU-a)	16

2019/C 263/20	predmet C-317/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira protiv Município de Portimão (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Prijenosi poduzeća — Zadržavanje prava zaposlenika — Pojam „zaposlenik” — Znatna promjena u radnim uvjetima na štetu zaposlenika)	16
2019/C 263/21	predmet C-321/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Belgija) — Terre wallonne ASBL protiv Région wallonne (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Odluka — Utvrđivanje ciljeva očuvanja za mrežu Natura 2000, u skladu s Direktivom 92/43/EEZ — Pojam „planovi i programi” — Obveza provedbe procjene okoliša)	17
2019/C 263/22	predmet C-361/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szekszárdi Járásbíróság — Mađarska) — Ágnes Weil protiv Géza Gulácsi (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 66. — Područje primjene ratione temporis — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje primjene ratione materiae — Građanska i trgovačka stvar — Članak 1. stavak 1. i stavak 2. točka (a) — Isključena područja — Imovinska prava koja proizlaze iz bračnog odnosa — Članak 54. — Zahtjev za izdavanje potvrde o izvršivosti odluke suda podrijetla — Sudska odluka koja se odnosi na potraživanje koje proizlazi iz prestanka imovinskopravnog odnosa koji se temelji na neregistriranom partnerstvu)	18
2019/C 263/23	predmet C-420/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nizozemska) — IO protiv Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 9. i 10. — Porezni obveznik — Gospodarska djelatnost koja se obavlja „samostalno” — Pojam — Djelatnost člana nadzornog odbora zaklade)	19
2019/C 263/24	predmet C-503/18 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. — Inge Barnett protiv Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (Žalba — Javna služba — Dužnosnik — Starosna mirovina — Prijevremeno umirovljenje bez umanjenja mirovinskih prava — Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije — Članak 9. stavak 2. Priloga VIII. — Opće provedbene odredbe — Interes službe — Odluka donesena za izvršenje presude Službeničkog suda Europske unije — Članak 266. UFEU-a — Pravomoćnost)	20
2019/C 263/25	predmet C-505/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Francuska) — Copebi SCA protiv Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Odluka 2009/402/EZ — Planovi za nepredvidive okolnosti u sektoru voća i povrća koje je provela Francuska Republika — Utvrđenje nespojivosti potpore — Nalog za povrat — Područje primjene odluke — Poljoprivredni gospodarski odbori)	20
2019/C 263/26	spojeni predmeti C-508/18 i C-82/19 PPU: Presuda Suda (veliko vijeće) od 27. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court, High Court (Irska) — Irska) — Izvršenje europskih uhiđenih naloga izdanih protiv OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdalo državno odvjetništvo države članice — Položaj — Postojanje podređenosti u odnosu na tijelo izvršne vlasti — Ovlašt ministarstva pravosuđa da izdaje pojedinačne upute — Nepostojanje jamstva neovisnosti)	21
2019/C 263/27	predmet C-509/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 27. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court — Irska) — Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv PF (Zahtjev za prethodnu odluku — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdao glavni državni odvjetnik države članice — Položaj — Jamstvo neovisnosti)	22

2019/C 263/28	predmet C-10/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2019. uputio Tribunalul București (Rumunjska) — Wilo Salmson France SAS protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	23
2019/C 263/29	predmet C-142/19 P: Žalba koju je 19. veljače 2019. podnio Dovgan GmbH protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-830/16, Monolith Frost GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	23
2019/C 263/30	Predmet C-267/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. Ožujka 2019, uputio Trgovački sud u Zagrebu (Hrvatska) — PARKING d.o.o. protiv SAWAL d.o.o.	25
2019/C 263/31	Predmet C-307/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvatska) — Obala i lučice d.o.o. protiv NLB Leasing d.o.o.	25
2019/C 263/32	predmet C-308/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) — Consiliul Concurenței protiv Whiteland Import Export SRL	28
2019/C 263/33	predmet C-309/19 P: Žalba koju je 15. travnja 2019. podnijela Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos protiv Komisije	28
2019/C 263/34	Predmet C-323/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2019. uputio Trgovački sud u Zagrebu (Hrvatska) — Interplastics s.r.o. protiv Letifico d.o.o.	29
2019/C 263/35	predmet C-344/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) — D. J. protiv Radiotelevizije Slovenije	30
2019/C 263/36	predmet C-346/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — Bundeszentralamt für Steuern protiv Y-GmbH	31
2019/C 263/37	predmet C-367/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2019. uputila Državna revizijska komisija za reviziju postopkov oddaje javnih naročil (Slovenija) — Ministrstvo za notranje zadeve protiv Tax-Fin-Lex d.o.o. ...	32
2019/C 263/38	predmet C-420/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2019. uputio Riigikohus (Estonija) — Maksuja Tolliamet protiv Heavyinstall OÜ	32
2019/C 263/39	predmet C-453/19 P: Žalba koju je 13. lipnja 2019. podnio Deutsche Lufthansa AG protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 12. travnja 2019. u predmetu T-492/15, Deutsche Lufthansa AG protiv Europske komisije	33
2019/C 263/40	predmet C-458/19 P: Žalba koju je 14. lipnja 2019. podnio ClientEarth protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 4. travnja 2019. u predmetu T-108/17, ClientEarth protiv Komisije	35
2019/C 263/41	predmet C-466/19 P: Žalba koju su 18. lipnja 2019. podnijeli Qualcomm, Inc. i Qualcomm Europe, Inc. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 9. travnja 2019. u predmetu T-371/17: Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije	36

Opći sud

2019/C 263/42	predmet T-478/16: Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — Frank protiv Komisije („Istraživanja i inovacije — Okvirni program za istraživanja i inovacije (2014. — 2020.) — Pozivi za podnošenje prijedloga i povezane aktivnosti obuhvaćene radnim programom ERC-a za 2016. — ERCEA-ova odluka o odbijanju zahtjeva za potporu kao neprihvatljivog — Žalba u upravnom postupku pred Komisijom — Prešutna odluka o odbijanju — Djelomična nedopuštenost — Izričita odluka o odbijanju — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”).	38
2019/C 263/43	predmet T-167/17: Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — RV protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Dopust u interesu službe — Umirovljenje po službenoj dužnosti — Akt koji se ne može pobijati — Djelomična nedopuštenost — Područje primjene zakona — Utvrđivanje po službenoj dužnosti — Doslovno, kontekstualno i teleološko tumačenje”).	39
2019/C 263/44	predmet T-248/17 RENV: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — CC protiv Parlamenta (Odgovornost — Javna služba — Zapošljavanje — Otvoreni natječaj EUR/A/151/98 — Pogreške koje je počinio Europski parlament prilikom upravljanja popisom uspješnih kandidata — Imovinska šteta).	40
2019/C 263/45	predmet T-462/17: Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — TO protiv EEA-e („Javna služba — Ugovorno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme — Otkaz za vrijeme bolovanja — Članak 16. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Članak 48. točka (b) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Članak 26. Pravilnika o osoblju — Obrada osobnih podataka — Članak 84. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Uznemiravanje”).	40
2019/C 263/46	predmet T-583/17: Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst protiv EUIPO-a — IOS Finance EFC (IOS FINANCE) (Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije IOS FINANCE — Raniji nacionalni figurativni žig EOS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001))	41
2019/C 263/47	predmet T-74/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Visi/one protiv EUIPO-a — EasyFix (Informativna ploča za vozila) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja informativnu ploču za vozila — Raniji dizajn — Dokaz o otkrivanju — Članak 7. Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Nepostojanje različitog ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 6/2002”).	42
2019/C 263/48	predmet T-75/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — MPM-Quality protiv EUIPO-a — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije MANUFACTURE PRIM 1949 — Stvarna uporaba žiga — Obveza obrazlaganja”)	43
2019/C 263/49	predmet T-138/18: Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — De Esteban Alonso protiv Komisije (Javna služba — Bivši dužnosnici — OLAF-ova istraga — Predmet „Eurostat” — Prenosjenje nacionalnim pravosudnim tijelima informacija o činjenicama koje mogu dovesti do kaznenog progona — Nepostojanje prethodnih informacija o dužnosnicima o kojima je moguće riječ — Šteta koja je navodno nastala zbog OLAF-ova i Komisijina postupanja tijekom postupka — Neimovinska, fizička i imovinska šteta — Uzročnost)	44
2019/C 263/50	predmet T-291/18: Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — Biedermann Technologies protiv EUIPO-a (Compliant Constructs) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Compliant Constructs — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”) . . .	44

2019/C 263/51	predmet T-346/18: Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — Advance Magazine Publishers protiv EUIPO-a — Enovation Brands (VOGUE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije VOGUE — Raniji verbalni žig Europske unije VOGA — Obustava upravnog postupka — Pravilo 20. stavak 7. točka (c) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 71. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2018/625) — Pravilo 50. stavak 1. Uredbe br. 2868/95”)	45
2019/C 263/52	predmet T-357/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Luz Saúde protiv EUIPO-a — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije HOSPITAL DA LUZ — Raniji nacionalni figurativni žig clínica LALUZ — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)	46
2019/C 263/53	predmet T-392/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Innocenti protiv EUIPO-a — Gemelli (Innocenti) (Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Innocenti — Raniji figurativni nacionalni žig i INNOCENTI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)	47
2019/C 263/54	predmet T-398/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Pielczyk protiv EUIPO-a — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije DERMÆPIL sugar epil system — Raniji nacionalni figurativni žig dermépil — Relativni razlog za odbijanje — Stvarna uporaba žiga — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 64. stavci 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) — Usporedba proizvoda”)	47
2019/C 263/55	predmet T-449/18: Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2019. — Ortlieb Sportartikel protiv EUIPO-a (Prikaz osmerokuta) (Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje osmerokut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)	48
2019/C 263/56	predmet T-151/18: Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — VK protiv Vijeća	49
2019/C 263/57	predmet T-317/19: Tužba podnesena 23. svibnja 2019. — AMVAC Netherlands protiv Komisije.	50
2019/C 263/58	predmet T-338/19: Tužba podnesena 6. lipnja 2019. — UE protiv Komisije.	50
2019/C 263/59	predmet T-345/19: Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Santini protiv Parlamenta	51
2019/C 263/60	predmet T-346/19: Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Ceravolo protiv Parlamenta	53
2019/C 263/61	predmet T-347/19: Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Falqui protiv Parlamenta	54
2019/C 263/62	predmet T-348/19: Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Poggiolini protiv Parlamenta	56
2019/C 263/63	predmet T-351/19: Tužba podnesena 6. lipnja 2019. — Cipar protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	56
2019/C 263/64	predmet T-357/19: Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Italija protiv Komisije	57
2019/C 263/65	predmet T-359/19: Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Daimler protiv Komisije.	58

2019/C 263/66	predmet T-360/19: Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Jalkh protiv Parlamenta	60
2019/C 263/67	predmet T-361/19: Tužba podnesena 16. lipnja 2019. — CF protiv Parlamenta	61
2019/C 263/68	predmet T-363/19: Tužba podnesena 12. lipnja 2019. — Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije	62
2019/C 263/69	predmet T-364/19: Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — Moretti protiv Parlamenta	64
2019/C 263/70	predmet T-365/19: Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — Capraro protiv Parlamenta	65
2019/C 263/71	predmet T-366/19: Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Sboarina protiv Parlamenta	66
2019/C 263/72	predmet T-370/19: Tužba podnesena 19. lipnja 2019. — Španjolska protiv Komisije	67
2019/C 263/73	predmet T-371/19: Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Itinerant Show Room protiv EUIPO-a — Forest (FAKE DUCK)	68
2019/C 263/74	predmet T-372/19: Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Cellai protiv Parlamenta	69
2019/C 263/75	predmet T-373/19: Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Gatti protiv Parlamenta	70
2019/C 263/76	predmet T-374/19: Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Wuhrer protiv Parlamenta	71
2019/C 263/77	predmet T-376/19: Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — El Corte Inglés protiv EUIPO-a — Big Bang (LTC latiendacasa.es BIG BANG DAY)	72

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 263/01)

Posljednja objava

SL C 255, 29.7.2019.

Prethodne objave

SL C 246, 22.7.2019.

SL C 238, 15.7.2019.

SL C 230, 8.7.2019.

SL C 220, 1.7.2019.

SL C 213, 24.6.2019.

SL C 206, 17.6.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Način određivanja suca koji zamjenjuje spriječenog suca

(2019/C 263/02)

1. Opći sud je 10. srpnja 2019. odlučio da od 27. rujna 2019. u slučajevima spriječenosti propisanim u članku 17. stavku 2. drugoj rečenici i u članku 24. stavku 2. drugoj rečenici Poslovnika Općeg suda predsjednik Općeg suda zamjenjuje spriječenog suca.
 2. Ako je predsjednik Općeg suda spriječen, on određuje potpredsjednika Općeg suda kao svoju zamjenu, u skladu s člankom 11. stavkom 1. Poslovnika.
 3. Ako je potpredsjednik Općeg suda spriječen, predsjednik Općeg suda određuje suca koji ga zamjenjuje, slijedeći red prvenstva iz članka 8. Poslovnika, uz iznimku predsjednikâ vijeća.
 4. Ako je sudac koji je određen u skladu s točkom 3. spriječen, a predmet u kojem je spriječenost proglašena je predmet o javnoj službi, kako je definiran Odlukom Općeg suda od 3. srpnja 2019. o kriterijima za dodjelu predmeta sudskim vijećima (SL 2019., C 246, str. 2.), ili predmet o pravima intelektualnog vlasništva iz glave IV. Poslovnika, predsjednik Općeg suda kao zamjenu za spriječenog suca određuje, slijedeći red prvenstva iz članka 8. Poslovnika, suca raspoređenog u vijeće koje je zaduženo za istu vrstu predmeta kao što je ono kojemu pripada spriječeni sudac.
 5. Kako bi se osigurala uravnotežena raspodjela radnog opterećenja, predsjednik Općeg suda može odstupiti od reda prvenstva iz članka 8. Poslovnika, kako se navodi u točkama 3. i 4. ove odluke.
-

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Budai Központi Kerületi Bíróság — Mađarska) — GT protiv HS

(predmet C-38/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Članak 4. stavak 2. — Članak 6. stavak 1. — Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti — Obavijest potrošaču o mjerodavnom tečaju za iznos stavljen na raspolaganje u nacionalnoj valuti nakon sklapanja ugovora)

(2019/C 263/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GT

Tuženik: HS

Izreka

Članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice, kako ga tumači vrhovni sud te države članice, na temelju kojeg nije ništetan ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti u kojem — iako je u njemu određen iznos izražen u nacionalnoj valuti koji odgovara potrošačevu zahtjevu za financiranje — nije naveden tečaj koji se primjenjuje na taj iznos u cilju određivanja konačnog iznosa zajma u stranoj valuti i u kojem se u jednoj od njegovih odredbi utvrđuje da će tu stopu u zasebnom dokumentu odrediti zajmodavac nakon sklapanja ugovora,

- ako je ta odredba jasno i razumljivo sastavljena u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 93/13, s time da su mehanizam izračuna ukupnog pozajmljenog iznosa kao i mjerođavni tečaj transparentno navedeni, tako da prosječni potrošač, uobičajeno obaviješten i koji postupi s dužnom pažnjom i oprežnošću, na temelju točnih i razumljivih kriterija može procijeniti ekonomske posljedice koje se na njega odnose i koje za njega proizlaze iz ugovora, među kojima se nalazi i ukupna cijena njegova zajma, ili ako je očito da navedena odredba nije jasno i razumljivo sastavljena,
- ako navedena odredba nije nepoštena u smislu članka 3. stavka 1. te direktive ili u slučaju da je nepoštena, ako je predmetni ugovor u stanju nastaviti vrijediti i bez nje u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 93/13.

(¹) SL C 178, 6. 6. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy — Poljska) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protiv Orange Polska S.A.

(predmet C-628/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču — Pojam „agresivna poslovna praksa” — Obveza potrošača da konačnu odluku o poslu donese u prisutnosti dostavljača koji mu uruči opće uvjete ugovora)

(2019/C 263/04)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Tuženik: Orange Polska S.A.

Izreka

Članak 2. točku (j) te članke 8. i 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da primjena od strane trgovca modela sklapanja odnosno izmjene ugovorâ o pružanju telekomunikacijskih usluga, poput onog iz glavnog postupka, u okviru kojeg potrošač mora donijeti konačnu odluku o poslu u prisutnosti dostavljača koji mu uruči model ugovora, a da se ne može neometano upoznati sa sadržajem potonjeg u trenutku prisutnosti tog dostavljača,

— ne predstavlja agresivnu poslovnu praksu u svim okolnostima;

- ne predstavlja agresivnu poslovnu praksu na temelju nedopuštenog utjecaja, samo zbog činjenice da potrošaču nisu unaprijed i na individualiziran način, među ostalim, na njegovu adresu elektroničke pošte ili adresu stanovanja, poslani svi modeli ugovorâ, ako je taj potrošač imao mogućnost da se prije posjeta dostavljača upozna s njihovim sadržajem, i
- predstavlja agresivnu poslovnu praksu na temelju nedopuštenog utjecaja, među ostalim kada trgovac ili dostavljač poduzimaju nepoštene radnje kojima se vrši takav pritisak na potrošača da je njegova sloboda izbora u znatnoj mjeri narušena, poput radnji koje potrošaču uzrokuju nelagodu ili ga ometaju u prosudbi glede odluke o poslu koju mora donijeti.

(¹) SL C 104, 19. 3. 2018.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Oldenburg — Njemačka) — ReFood GmbH & Co. KG protiv Landwirtschaftskammer
Niedersachsen**

(predmet C-634/17) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Pošiljke otpada unutar Europske unije — Uredba
(EZ) br. 1013/2006 — Članak 1. stavak 3. točka (d) — Područje primjene — Uredba (EZ) br. 1069/2009 —
Pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla)**

(2019/C 263/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Oldenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ReFood GmbH & Co. KG

Tuženik: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Izreka

Članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada treba tumačiti na način da su iz područja primjene te uredbe isključene pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla), osim u slučajevima u kojima se potonjom uredbom izričito predviđa primjena Uredbe br. 1013/2006.

(¹) SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sud u Brindisiju — Italija) — kazneni postupak protiv Gianluce Mora

(predmet C-646/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje u kaznenom postupku — Članak 6. stavak 4. — Pravo na informiranje o optužbama — Informiranje o svakoj promjeni u pruženim informacijama kada je ono potrebno radi osiguranja pravičnosti postupka — Izmjena pravne kvalifikacije činjenica koje su predmet optužnice — Nemogućnost okrivljenika da tijekom rasprave podnese zahtjev za primjenu sporazumijevanja o kazni predviđenog nacionalnim pravom — Razlika u slučaju izmjene činjenica na kojima se temelji optužnica)

(2019/C 263/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Sud u Brindisiju

Stranka glavnog kaznenog postupka

Gianluca Moro

Izreka

Članak 6. stavak 4. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku i članak 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg okrivljenik na raspravi može zahtijevati primjenu sporazumijevanja o kazni u slučaju izmjene činjenica na kojima se optužnica temelji, ali ne i u slučaju izmjene pravne kvalifikacije činjenica koje su predmet optužnice.

⁽¹⁾ SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Poljska) — postupak koji je pokrenuo WB

(predmet C-658/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 650/2012 — Članak 3. stavak 1. točke (g) i (i) — Pojam „odluka” u nasljednim stvarima — Pojam „javna isprava” u nasljednim stvarima — Pravna kvalifikacija nacionalne potvrde o nasljeđivanju — Članak 3. stavak 2. — Pojam „sud” — Izostanak obavijesti o javnim bilježnicima kao nesudskim tijelima koja izvršavaju sudske funkcije poput sudova koju država članica nije dostavila Europskoj komisiji)

(2019/C 263/07)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Stranke glavnog postupka

WB

uz sudjelovanje: Przemysław Bac, u svojstvu javnog bilježnika

Izreka

1. Članak 3. stavak 2. drugi podstavak Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju treba tumačiti na način da izostanak obavijesti države članice o tome da javni bilježnici izvršavaju sudske funkcije, predviđene tom odredbom, nije odlučujući za kvalifikaciju tih javnih bilježnika kao „suda”.

Članak 3. stavak 2. prvi podstavak Uredbe br. 650/2012 treba tumačiti na način da javni bilježnik koji sastavlja akt u skladu sa zahtjevom koji je nesporen među svim strankama u postupku potvrđivanja poput onoga u glavnom postupku nije „sud” u smislu te odredbe i, slijedom navedenog, da članak 3. stavak 1. točku (g) te uredbe treba tumačiti na način da takav akt nije „odluka” u smislu te odredbe.

2. Članak 3. stavak 1. točku (i) Uredbe br. 650/2012 treba tumačiti na način da je potvrda o nasljeđivanju poput one u glavnom postupku, koju je sastavio javni bilježnik na zahtjev koji je nesporen među svim strankama u postupku potvrđivanja, „javna isprava” u smislu te odredbe, uz koju se može izdati obrazac iz članka 59. stavka 1. drugog podstavka te uredbe, koji odgovara onom koji se nalazi u Prilogu 2. Provedbenoj uredbi (EU) br. 1329/2014 od 9. prosinca 2014. o uspostavi obrazaca iz Uredbe br. 650/2012.

(¹) SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Areios Pagos — Grčka) — Ellinika Nafpigeia AE protiv Panagiotis Anagnostopoulos i dr.

(predmet C-664/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2001/23/EZ — Područje primjene — Prijenos dijela poduzeća — Zaštita prava radnika — Pojam „prijenos” — Pojam „gospodarski subjekt” — Prijenos dijela gospodarske djelatnosti s matičnog društva na novoosnovano društvo kćer — Identitet — Autonomija — Nastavak obavljanja gospodarske djelatnosti — Kriterij stabilnosti nastavka obavljanja gospodarske djelatnosti — Pribavljanje čimbenika proizvodnje od trećih osoba — Namjera likvidacije prenesenog subjekta)

(2019/C 263/08)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Areios Pagos

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ellinika Nafpigeia AE

Tuženik: Panagiotis Anagnostopoulos i dr.

uz sudjelovanje: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Izreka

Direktivu Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona a posebno njezin članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) treba tumačiti na način da se ona primjenjuje na prijenos jedinice za proizvodnju kada, s jedne strane, prenositelj, preuzimatelj ili obojica zajedno djeluju radi preuzimateljeva nastavka gospodarske djelatnosti koju je obavljao prenositelj, ali jednako tako i radi naknadnog prestanka postojanja samog preuzimatelja u okviru likvidacije, te, s druge strane, kada jedinica o kojoj se radi, s obzirom na to da nema mogućnosti ispuniti svoj gospodarski cilj bez korištenja čimbenicima proizvodnje trećih osoba, nije potpuno autonomna, pod uvjetom, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, s jedne strane, da se poštuje opće načelo prava Unije koje prenositelju i preuzimatelju brani da prijevarno ili zlouporabom koriste pogodnosti koje im donosi Direktiva 2001/23 te, s druge strane, da jedinica za proizvodnju raspolaze s dovoljnim jamstvima radi osiguranja pristupa čimbenicima proizvodnje treće osobe, kako ne bi ovisila o njezinim jednostranim odlukama.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt — Švedska) — Patent-och registreringsverket protiv Matsa Hanssona

(predmet C-705/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 4. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Cjelokupni dojam — Raniji žig registriran s izjavom o odricanju (na element žiga) — Učinak takvog odricanja (na element žiga) na opseg zaštite ranijeg žiga)

(2019/C 263/09)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Patent-och registreringsverket

Tuženik: Mats Hansson

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku (b) Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji propisuje izjavu o odricanju odgovornosti čiji bi učinak bio taj da se iz opće analize relevantnih čimbenika za utvrđivanje postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu u smislu te odredbe isključuje jedan element složenog žiga koji se navodi u toj izjavi odnosno taj da se u toj analizi takvom elementu otpočetak i trajno prida ograničena važnost.

(¹) SL C 83, 5. 3. 2018.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof — Austrija) — Mohammed Bilali protiv Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(predmet C-720/17) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Politika azila — Supsidijarna zaštita —
Direktiva 2011/95/EU — Članak 19. — Opoziv statusa supsidijarne zaštite — Zabluda uprave u pogledu
činjeničnih okolnosti)**

(2019/C 263/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohammed Bilali

Tuženik: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izreka

Članak 19. stavak 1. Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite, u vezi s njezinim člankom 16., valja tumačiti na način da država članica mora opozvati status supsidijarne zaštite ako je taj status odobrila a da pritom nisu bili ispunjeni uvjeti za to odobrenje oslanjajući se na činjenice koje su se naknadno pokazale pogrešne i iako se dotičnoj osobi ne može pripisati da je navedenu državu članicu tom prilikom dovela u zabludu.

(¹) SL C 104, 19. 3. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Darmstadt — Njemačka) — TopFit e.V. i Daniele Biffi protiv Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(predmet C-22/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 18., 21. i 165. UFEU-a — Pravilnik sportskog saveza — Sudjelovanje na nacionalnom prvenstvu jedne države članice sportaša amatera koji ima državljanstvo druge države članice — Različito postupanje na temelju državljanstva — Ograničenje slobodnog kretanja)

(2019/C 263/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: TopFit e.V., Daniele Biffi

Tuženik: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Izreka

Članke 18., 21. i 165. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis nacionalnog sportskog saveza, poput onog u glavnom postupku, sukladno kojem građanin Europske unije, koji je državljanin druge države članice i koji dugi niz godina boravi na području države članice u kojoj je sjedište tog saveza i gdje se on bavi amaterskim trčanjem u kategoriji seniora, ne može sudjelovati u nacionalnim prvenstvima u tim disciplinama na isti način kao i državljani ili može sudjelovati samo „izvan konkurencije” ili „bez plasmana”, bez pristupa finalu i ne može osvojiti titulu nacionalnog prvaka, osim ako to pravilo nije opravdano objektivnim razlozima i razmjerno cilju koji se legitimno želi postići, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 123, 9. 4. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Liège — Belgija) — V protiv Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Secorex Integrity ASBL

(predmet C-33/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Koordinacija sustava socijalne sigurnosti — Radnici migranti — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Prijelazne odredbe — Članak 87. stavak 8. — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 14.c točka (b) — Radnik koji je zaposlen i samozaposlen u različitim državama članicama — Odstupanja od načela jednog mjerodavnog nacionalnog zakonodavstva — Dvostruko osiguranje — Podnošenje zahtjeva kako bi se primjenjivalo zakonodavstvo mjerodavno na temelju Uredbe br. 883/2004)

(2019/C 263/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: V

Tuženici: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Izreka

Članak 87. stavak 8. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 883/2004 od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 988/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., valja tumačiti tako da osoba koja je na dan početka primjene Uredbe br. 883/2004 bila zaposlena u jednoj državi članici te obavljala djelatnost samozaposlene osobe u drugoj državi članici — čime je bila istodobno podvrgnuta zakonodavstvu u području socijalne sigurnosti u tim dvjema državama članicama — ne mora, kako bi bila podvrgnuta zakonodavstvu na temelju Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 988/2009, podnijeti izričit zahtjev u tom smislu.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Belgija) — Compagnie d'entreprises CFE SA protiv Région de Bruxelles-Capitale

(predmet C-43/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Odluka — Određivanje posebnog područja očuvanja u skladu s Direktivom 92/43/EEZ — Utvrđivanje ciljeva očuvanja, kao i određenih preventivnih mjera — Pojam „planovi i programi” — Obveza provedbe procjene okoliša)

(2019/C 263/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Compagnie d'entreprises CFE SA

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Izreka

Članak 3. stavke 2. i 4. Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da se, pod uvjetom da to provjeri sud koji je uputio zahtjev, odluka poput one u glavnom postupku kojom država članica određuje posebna područja očuvanja (PPO) i utvrđuje ciljeve očuvanja kao i određene preventivne mjere, ne ubraja u „planove i programe” za koje je obvezno provesti procjenu učinaka na okoliš.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Justice de Paix du canton de Visé — Belgija) — Michel Schyns protiv Belfius Banque SA

(predmet C-58/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2008/48/EZ — Predugovorne obveze — Članak 5. stavak 6. — Obveza vjerovnika da pronađe najprikladniji kredit — Članak 8. stavak 1. — Obveza vjerovnika da se suzdrži od sklapanja ugovora o kreditu u slučaju sumnji u kreditnu sposobnost potrošača — Obveza vjerovnika da procijeni svrhovitost kredita)

(2019/C 263/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Justice de Paix du canton de Visé

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Michel Schyns

Tuženik: Belfius Banque SA

Izreka

1. Članak 5. stavak 6. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku, koje kreditne vjerovnike i posrednike obvezuje da pronađu, u okviru ugovora o kreditu koje uobičajeno nude, najprikladniju vrstu i iznos kredita, vodeći računa o financijskoj situaciji potrošača u vrijeme sklapanja ugovora i o namjeni kredita.
2. Članak 5. stavak 6. i članak 8. stavak 1. Direktive 2008/48 treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku, koje vjerovnika obvezuje da se suzdrži od sklapanja ugovora o kreditu ako nakon kontrole kreditne sposobnosti potrošača ne može razumno procijeniti da će potonji moći ispuniti obveze iz takvog ugovora.

(¹) SL C 166, 14. 5. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles — Belgija) — Skype Communications Sàrl protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(predmet C-142/18) ⁽¹⁾

(„**Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članak 2. točka (c) — Pojam „elektroničke komunikacijske usluge” — Prijenos signala — Glasovna usluga posredstvom internetskog protokola (VoIP) prema fiksnim ili mobilnim telefonskim brojevima — Usluga SkypeOut**”)

(2019/C 263/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skype Communications Sàrl

Tuženik: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Izreka

Članak 2. točku (c) Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da se uslugu Voice over Internet Protocol (VoIP) (glas posredstvom internetskog protokola (VoIP)), sadržanu u opciji koju pruža proizvođač programa, koja omogućuje korisniku da s terminalne opreme uputi poziv na fiksni ili mobilni broj iz nacionalnog plana numeriranja putem PSTN-a jedne države članice, treba smatrati „elektroničkom komunikacijskom uslugom” u smislu te odredbe, s obzirom na to da na temelju pružanja te usluge, s jedne strane, proizvođač prima naknadu te, s druge strane, pružanje te usluge podrazumijeva sklapanje sporazuma između proizvođača i operatera telekomunikacijskih usluga koji su propisno ovlašteni prenijeti ili prekinuti pozive prema PSTN-u.

⁽¹⁾ SL C 161, 07. 05. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — Oro Efectivo SL protiv Diputación Foral de Bizkaia

(predmet C-185/18) ⁽¹⁾

(**Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 401. — Načelo porezne neutralnosti — Kupnja predmeta s visokim udjelom zlata ili drugih plemenitih metala od pojedinaca koju izvršava poduzetnik radi daljnje prodaje — Porez na prijenos imovine**)

(2019/C 263/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oro Efectivo SL

Tuženik: Diputación Foral de Bizkaia

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i načelo porezne neutralnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se na prijenos imovine primjenjuje neizravan porez različit od PDV-a koji tereti stjecanje predmeta s visokim udjelom zlata ili drugih plemenitih metala od pojedinaca, a koje izvršava poduzetnik, ako je ta roba namijenjena ekonomskoj djelatnosti navedenog poduzetnika, koji ih, s ciljem njihove prerade i nakon toga ponovnog stavljanja na tržište, preprodaje poduzetnicima specijaliziranim za proizvodnju ingota ili različitih drugih predmeta od plemenitih metala.

⁽¹⁾ SL C 182, 28. 5. 2018.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Njemačka) — Google LLC protiv Savezne
Republike Njemačke**

(predmet C-193/18) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članak
2. točka (c) — Pojam „elektronička komunikacijska usluga” — Prijenos signala — Usluga elektroničke pošte na
internetu — Usluga Gmail)**

(2019/C 263/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Google LLC

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Izreka

Članak 2. točku (c) Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da se usluga elektroničke pošte na internetu koja ne obuhvaća pristup internetu, poput usluge Gmail koju pruža Google LLC, ne sastoji u cijelosti ili većim dijelom od prijenosa signala putem elektroničkih komunikacijskih mreža i stoga nije „elektronička komunikacijska usluga” u smislu te odredbe.

(¹) SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. — Deichmann SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-223/18 P) (¹)

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Postupak opoziva — Figurativni žig koji prikazuje križ na bočnoj strani sportske cipele — Odbijanje zahtjeva za opoziv)

(2019/C 263/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Deichmann SE (zastupnik: C. Onken, *Rechtsanwältin*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: D. Gája, agent), Munich, SL (zastupnici: J. Güell Serra i M. del Mar Guix Vilanova, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Deichmann SE nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 249, 16. 7. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof — Belgija — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. protiv Ministerraad

(predmet C-264/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupaka javne nabave radova, robe i usluga — Direktiva 2014/24/EU — Članak 10. točka (c) i članak 10. točka (d) podtočke i., ii. i v. — Valjanost — Područje primjene — Isključenje usluga arbitraže i mirenja te određenih pravnih usluga — Načela jednakog postupanja i supsidijarnosti — Članci 49. i 56. UFEU-a)

(2019/C 263/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Tuženik: Ministerraad

Izreka

Razmatranjem pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi s obzirom na načela jednakog postupanja i supsidijarnosti, kao i članke 49. i 56. UFEU-a, mogao utjecati na valjanost odredaba članka 10. točke (c) i članka 10. točke (d) podtočaka i., ii. i v. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ.

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira protiv Município de Portimão

(predmet C-317/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Prijenosi poduzeća — Zadržavanje prava zaposlenika — Pojam „zaposlenik” — Znatna promjena u radnim uvjetima na štetu zaposlenika)

(2019/C 263/20)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cátia Correia Moreira

Tuženik: Município de Portimão

Izreka

1. Direktivu Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, i osobito njezin članak 2. stavak 1. točku (d) treba tumačiti na način da se može smatrati da je osoba koja je s prenositeljem sklopila ugovor o pružanju stručnih usluga, u smislu nacionalnog propisa o kojem je riječ u glavnom postupku, „zaposlenik” i da, slijedom toga, uživa zaštitu koju daje ta direktiva, ali pod uvjetom da je tim propisom zaštićena kao zaposlenik i da ima ugovor o radu na dan prijenosa, što sud koji je uputio zahtjev mora provjeriti.
2. Direktivu 2001/23 u vezi s člankom 4. stavkom 2. UEU-a treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da, u slučaju prijenosa u smislu te direktive i kad je preuzimatelj općina, s jedne strane, dotični zaposlenici svakako moraju proći postupak javnog natječaja i, s druge strane, da dobivaju novu osnovu svojeg radnopravnog odnosa s preuzimate-ljem.

(¹) SL C 268, 30. 7. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État — Belgija) — Terre wallonne ASBL protiv Région wallonne

(predmet C-321/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Odluka — Utvrđivanje ciljeva očuvanja za mrežu Natura 2000, u skladu s Direktivom 92/43/EEZ — Pojam „planovi i programi” — Obveza provedbe procjene okoliša)

(2019/C 263/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d’État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Terre wallonne ASBL

Tuženik: Région wallonne

Izreka

Članak 3. stavke 2. i 4. Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da se odluka poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom tijelo države članice za svoju mrežu Natura 2000 na regionalnoj razini određuje ciljeve očuvanja koji imaju indikativnu vrijednost — dok ciljevi očuvanja na razini područja imaju regulatornu snagu — ne ubraja među „planove i programe” u smislu te direktive, za koje je obvezno provesti procjenu učinaka na okoliš.

(¹) SL C 259, 23. 07. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szekszárdi Járásbíróság — Mađarska) — Ágnes Weil protiv Géza Gulácsi

(predmet C-361/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 66. — Područje primjene ratione temporis — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje primjene ratione materiae — Građanska i trgovačka stvar — Članak 1. stavak 1. i stavak 2. točka (a) — Isključena područja — Imovinska prava koja proizlaze iz bračnog odnosa — Članak 54. — Zahtjev za izdavanje potvrde o izvršivosti odluke suda podrijetla — Sudska odluka koja se odnosi na potraživanje koje proizlazi iz prestanka imovinskopravnog odnosa koji se temelji na neregistriranom partnerstvu)

(2019/C 263/22)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ágnes Weil

Tuženik: Géza Gulácsi

Izreka

1. Članak 54. Uredbe (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti tako da je sud države članice kojemu je podnesen zahtjev za izdavanje potvrde o izvršivosti odluke koju je donio sud podrijetla dužan, u situaciji poput one u glavnom postupku, u kojoj sud koji je donio odluku koju treba izvršiti nije prilikom njezina donošenja odlučio o primjenjivosti te uredbe, provjeriti ulazi li spor u područje primjene te uredbe.

2. Članak 1. stavak 1. i stavak 2. točku (a) Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti tako da je tužba poput one u glavnom postupku, kojom se zahtijeva prestanak imovinskopravnih odnosa koji se temelje na odnosu neregistriranog partnerstva, obuhvaćena pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu tog stavka 1. te da stoga ulazi u materijalno područje primjene te uredbe.

(¹) SL C 311, 3. 9. 2018.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Gerechthof's-Hertogenbosch — Nizozemska) — IO protiv Inspecteur van de rijksbelastingdienst**

(predmet C-420/18) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 9.
i 10. — Porezni obveznik — Gospodarska djelatnost koja se obavlja „samostalno” — Pojam — Djelatnost člana
nadzornog odbora zaklade)**

(2019/C 263/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IO

Tuženik: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Izreka

Članke 9. i 10. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da član nadzornog odbora zaklade poput tužitelja u glavnom postupku, koji, premda nije vezan hijerarhijski podređenim odnosom za upravljačko tijelo te zaklade niti je vezan takvim odnosom za nadzorni odbor navedene zaklade u odnosu na obavljanje svoje djelatnosti člana nadzornog odbora, ne djeluje ni u svoje ime, ni za svoj račun, ni na vlastitu odgovornost, nego djeluje za račun i na odgovornost tog istog odbora i ne snosi ni gospodarski rizik koji proizlazi iz njegove djelatnosti, s obzirom na to da prima fiksnu naknadu koja ne ovisi ni o sudjelovanju na sjednicama ni o stvarno odrađenim satima, ne obavlja samostalno gospodarsku djelatnost.

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. lipnja 2019. — Inge Barnett protiv Europskog gospodarskog i socijalnog odbora

(predmet C-503/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Javna služba — Dužnosnik — Starosna mirovina — Prijevremeno umirovljenje bez umanjenja mirovinskih prava — Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije — Članak 9. stavak 2. Priloga VIII. — Opće provedbene odredbe — Interes službe — Odluka donesena za izvršenje presude Službeničkog suda Europske unije — Članak 266. UFEU-a — Pravomoćnost)

(2019/C 263/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Inge Barnett (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski gospodarski i socijalni odbor (zastupnici: M. Pascua Mateo, A. Carvajal i L. Camarena Januzec, agenti, uz asistenciju M. Troncosa Ferrera, *abogado*, F.-M. Hislaira, odvjetnika)

Izreka

- 1) Žalba se odbija.
- 2) Ingi Barnett nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EESC).

⁽¹⁾ SL C 381, 22. 10. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État — Francuska) — Copebi SCA protiv Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(predmet C-505/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Odluka 2009/402/EZ — Planovi za nepredvidive okolnosti u sektoru voća i povrća koje je provela Francuska Republika — Utvrđenje nespojivosti potpore — Nalog za povrat — Područje primjene odluke — Poljoprivredni gospodarski odbori)

(2019/C 263/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Copebi SCA

Tuženik: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

uz sudjelovanje: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Izreka

Odluku Komisije 2009/402/EZ od 28. siječnja 2009. o „planovima za nepredvidive okolnosti” u sektoru voća i povrća koje je provela Francuska treba tumačiti na način da obuhvaća potpore koje je Državni međustrukovni ured za voće i povrće i hortikulturu (Oniflhor) isplatio Poljoprivrednom gospodarskom odboru za trešnje bigarreau namijenjene industrijskoj preradi (CEBI) i koje su skupine proizvođača koji su članovi tog odbora dodijelile proizvođačima trešanja bigarreau namijenjenih industrijskoj preradi iako, s jedne strane, taj odbor nije jedan od osam poljoprivrednih gospodarskih odbora navedenih u toj odluci i iako su, s druge strane, te potpore, suprotno mehanizmu financiranja opisanom u navedenoj odluci, financirane samo subvencijama Oniflhora, a ne i dobrovoljnim doprinosima proizvođača.

(¹) SL C 364, 8. 10. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 27. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court, High Court (Irska) — Irska) — Izvršenje europskih uhiđenih naloga izdanih protiv OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

(spojeni predmeti C-508/18 i C-82/19 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdalo državno odvjetništvo države članice — Položaj — Postojanje podređenosti u odnosu na tijelo izvršne vlasti — Ovlast ministarstva pravosuđa da izdaje pojedinačne upute — Nepostojanje jamstva neovisnosti)

(2019/C 263/26)

Jezik postupka: engleski

Sudovi koji su uputili zahtjev

Supreme Court, High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Izreka

1. Predmeti C-508/18 i C-82/19 PPU spajaju se u svrhu donošenja presude.
2. Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da ne obuhvaća državna odvjetništva države članice koja su, u okviru donošenja odluke o izdavanju europskog uhiđbenog naloga, izravno ili neizravno izložena riziku podređenosti nalogima ili pojedinačnim uputama izvršne vlasti, poput ministarstva pravosuđa.

⁽¹⁾ SL C 364, 8. 10. 2018.
SL C 122, 1. 4. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 27. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court — Irlande) — Izvršenje europskog uhiđbenog naloga izdanog protiv PF

(predmet C-509/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdao glavni državni odvjetnik države članice — Položaj — Jamstvo neovisnosti)

(2019/C 263/27)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

PF

Izreka

Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da obuhvaća glavnog državnog odvjetnika države članice koji je, iako ustrojstveno neovisan o sudbenoj vlasti, nadležan za vođenje kaznenog progona te koji na temelju svojeg položaja u toj državi članici uživa jamstvo neovisnosti u odnosu na izvršnu vlast u okviru izdavanja europskog uhiđbenog naloga.

⁽¹⁾ SL C 364, 8. 10. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2019. uputio Tribunalul București (Rumunjska) — Wilo Salmson France SAS protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(predmet C-10/19)

(2019/C 263/28)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wilo Salmson France SAS

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Sud (deseto vijeće) je rješenjem od 5. lipnja 2019. zahtjev za prethodnu odluku proglasio očito nedopuštenim.

Žalba koju je 19. veljače 2019. podnio Dovgan GmbH protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-830/16, Monolith Frost GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dovgan GmbH (zastupnik: C. Rohnke, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Monolith Frost GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu prvog vijeća Općeg suda Europske unije od 13. prosinca 2018. (T-830/16);

— i slijedom toga: odbije tužbu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe žalbene razloge povrede prava Unije kao i iskrivljavanje dokaza.

1. Iskrivljavanje dokaza

Suprotno navodima Općeg suda u točki 55. pobijane presude Amtsgericht Köln (Općinski sud u Kölnu, Njemačka) nije utvrdio da znatan dio njemačkog stanovništva govori ruski.

Suprotno navodima Općeg suda u točki 64. pobijane presude žalbeno vijeće EUIPO-a dovelo je u pitanje odluku Odjela za poništaje EUIPO-a prema kojoj se izraz „пломбир” [plombir] u bivšem SSSR-u upotrebljavao za označivanje vrste sladoleda.

2. Povreda članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda

Opći sud je prekršio članak 85. stavak 3. svoga Poslovnika jer pogrešno nije uzeo u obzir odluku Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud, Njemačka) od 6. srpnja 2017. koju je dostavio intervenijent. Podnošenje te odluke tek na raspravi opravdano je trenutkom donošenja te odluke. Osim toga, riječ je o dokazu o protivnom u skladu s člankom 92. stavkom 7. Poslovnika Općeg suda.

3. Povreda članka 85. stavka 1. Poslovnika Općeg suda

Opći sud se u točki 69. pobijane presude pogrešno oslonio na tužiteljeve priloge K 16 i K 17. Tužitelj je te priloge podnio nepravodobno te se u skladu s člankom 85. stavkom 1. Poslovnika ne smiju više uzeti u obzir.

4. Povreda obveze obrazlaganja

Pobijana presuda ne sadržava dostatno obrazloženje za zaključak Općeg suda da u baltičkim državama znatan dio građana zna značenje ruske riječi „пломбир”. Osobito, ne može se zaključiti da se u tom pogledu radi o riječi iz osnovnog rječnika koju razumiju i osobe kojima ruski nije materinski jezik.

U presudi (osobito točke 64. i 65.) nedostaje i dostatno obrazloženje o tomu zašto se u slučaju riječi „пломбир” u bivšem SSSR-u nije radilo o izmišljenom nazivu ili robnoj marki.

Naposljetku, u presudi (točka 66.) nije obrazloženo zašto bi samo spominjanje naziva u GOST normi trebalo dovesti do zaključka da je riječ o ruskom „uobičajenom pojmu” i zašto bi javnosti unutar Europske unije ta norma trebala biti poznata.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. Ožujka 2019. uputio Trgovački sud u Zagrebu (Hrvatska) — PARKING d.o.o. protiv SAWAL d.o.o.

(Predmet C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Trgovački sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PARKING d.o.o.

Tuženik: SAWAL d.o.o.

Prethodna pitanja

1. Je li odredba nacionalnog zakonodavstva i to odredba članka 1. Ovršnog zakona (objavljen u NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), kojom se javnim bilježnicima daje ovlast da provode prisilno ostvarenje tražbine na temelju vjerodostojne isprave, donošenjem rješenja o ovrsi, kao ovršnog naslova, bez izričitog pristanka ovršenika PRAVNE OSOBE OSNOVANE U REPUBLICI HRVATSKOJ, u skladu sa člankom 6.1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i sa člankom 18. Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, imajući pri tom u vidu citirane presude broj C-484/15 i C-551/15.
2. Može li se tumačenje izraženo u presudi Suda Europske unije C-484/15 C-551/15 primijeniti u konkretno izloženom predmetu ovoga suda pod poslovnim brojem Povrv-1614/2018, odnosno treba li Uredbu br. 1215/2012 tumačiti na način da javni bilježnici u Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave” u kojoj su ovršenici pravne osobe osnovane u drugim državama članicama Europske unije, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te uredbe.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvatska) — Obala i lučice d.o.o. protiv NLB Leasing d.o.o.

(Predmet C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Obala i lučice d.o.o.

Tuženik: NLB Leasing d.o.o.

Prethodna pitanja

1. Da li je dozvoljeno da javni bilježnici dostavu pismena izvrše primjenom Uredbe (EZ) br. 1393/2007 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, u slučaju kada javni bilježnici dostavljaju svoje odluke u predmetnima na koje se ne primjenjuje Uredba br. 1215/2012 ⁽²⁾, s obzirom na to da javni bilježnici u Republici Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave”, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te Uredbe br. 1215/2012. Odnosno, kako javni bilježnici nisu obuhvaćeni pojmom „sud” na temelju Uredbe br. 1215/2012, mogu li oni u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnom postupku na temelju „vjerodostojne isprave” primjenjivati pravila o dostavi pismena na temelju Uredbe (EZ) br. 1393/2007?
2. Da li se parkiranje na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti, može smatrati građanskom stvari u smislu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), a koja uređuje pitanje nadležnosti sudova te priznanja i izvršenja odluka sudova u građanskim i trgovačkim stvarima, naročito uzimajući u obzir činjenicu da se vozilu zatečenom bez parkirne karte ili s nevažećom parkirnom kartom odmah određuje obveza plaćanja dnevne karte kao da su cijeli dan bili parkirani neovisno o točnom vremenu korištenja parkirnog mjesta pa takva naplata dnevne karte ima kaznene elemente i u nekim državama članicama se takvo parkiranje smatra prometnim prekršajem?
3. Da li sudovi u prethodno navedenim sudskim sporovima koji se tiču parkiranja na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti, mogu vršiti dostavu pismena tuženicima u druge države članice na temelju Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima?

Ako bi na temelju prethodno navedenih pitanja bilo određeno da je ova vrsta parkiranja građanska stvar, postavljaju se dodatna pitanja:

4. U ovoj pravnoj stvari se primjenjuje pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem na ulici na mjestu koje je označeno horizontalnom ili vertikalnom signalizacijom, odnosno smatra se da je samim parkiranjem sklopljen ugovor a ako se ne plati cijena po satu parkiranja onda se mora platiti dnevna karta, stoga se postavlja pitanje da li je ta pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem i pristanak na plaćanje cijene dnevne karte ako se ne kupi karta po satu parkiranja odnosno ako protekne vrijeme za koje je kupljena karta protivna osnovnim pravilima o pružanju usluga iz čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i preostale pravne stečevine Europske unije?
5. Samo parkiranje je u ovoj pravnoj stvari izvršeno u Zadru, pa postoji određena veza između tog ugovora i suda Republike Hrvatske no da li je takvo parkiranje „usluga” u skladu s čl. 7. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, jer usluga podrazumijeva da stranka koja pruža uslugu izvršava određene aktivnosti, odnosno da izvršava određenu djelatnost uz naknadu, pa se postavlja pitanje da li je aktivnost tužitelja dovoljna da bi se smatrala uslugom? Ako ne bi postojala posebna nadležnost suda u Republici Hrvatskoj na temelju čl. 7. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, onda bi se postupci morali voditi pred sudom tuženikova domicila.
6. Da li se parkiranje na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti te se naplata vrši samo određeno vrijeme u toku dana, može smatrati ugovorom o najmu nekretnine na temelju čl. 24. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012?

7. Ako se u ovoj pravnoj stvari ne bi mogla primijeniti prethodno navedena pretpostavka daje do sklapanja ugovora došlo samim parkiranjem (četvrto pitanje), da li bi se takva vrsta parkiranja gdje ovlast za naplatu parkiranja proizlazi iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama i predviđeno je plaćanje dnevne karte ako se unaprijed ne plati karta po satu korištenja parkirnog mjesta ili ako protekne vrijeme za koje je karta plaćena, mogla smatrati deliktom odnosno kvazideliktom u smislu čl. 7. st. 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012?
8. U ovoj pravnoj stvari je činjenica parkiranja bila prije pristupa Republike Hrvatske Europskoj Uniji, odnosno 30. lipnja 2012. u 13:02 sati, stoga se postavlja pitanje da li se uredbe koje se odnose na pitanje primjene mjerodavnog prava i to Uredba br. 593/2008 ⁽³⁾ odnosno Uredba br. 864/2007 ⁽⁴⁾ mogu primjenjivati u ovoj pravnoj stvari, s obzirom na vremensko važenje tih Uredbi?

Ako bi sud Europske unije bio nadležan za davanje odgovora u pogledu primjene materijalnog prava onda se postavlja daljnje pitanje:

9. Da li je pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem i pristanak na plaćanje cijene dnevne karte ako se ne kupi karta po satu parkiranja odnosno ako protekne vrijeme za koje je kupljena karta protivna osnovnim pravilima o pružanju usluga iz čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i preostale pravne stečevine Europske unije neovisno o tome da li je vlasnik vozila fizička ili pravna osoba? Odnosno da li se u pogledu primjene materijalnog prava u ovoj pravnoj situaciji mogu primjenjivati pravila iz čl. 4. Uredbe br. 593/2008, (jer u ovom spisu ne prileži dokaz da su stranke ugovorile primjenu mjerodavnog prava)?
- ako bi bila riječ o ugovoru, da li je u ovoj pravnoj stvari riječ o ugovoru o uslugama, odnosno da li bi se takav ugovor o parkiranju mogao smatrati uslugom iz čl. 4. st. 1. b) Uredbe br. 593/2008?
- podredno da li bi se ovaj parking mogao smatrati ugovorom o najmu sukladno čl. 4. st. 1. e) Uredbe br. 593/2008?
- podredno ako bi se na ovaj parking primjenjivala odredba čl. 4. st. 2. Uredbe br.
- 593/2008, postavlja se pitanje što je u ovoj pravnoj stvari karakteristična činidba jer je tužitelj u osnovi samo iscrtao površinu ulice za parkiranje i naplaćuje parking dok tuženik vrši parkiranje i plaća parking. Naime ako bi se smatralo da je karakteristična činidba tužitelja onda bi se primjenjivalo pravo Republike Hrvatske, a ako bi bila karakteristična činidba tuženika onda bi se primjenjivalo pravo Republike Slovenije. Ipak, s obzirom na to da je pravo na naplatu parkinga u ovom slučaju uređeno pravom Republike Hrvatske s kojim je onda u užoj vezi, da li bi se u ovakvoj pravnoj stvari ipak primjenjivalo dodatno pravilo iz čl. 4. st. 2. Uredbe br. 593/2008.
- ako bi bila riječ o izvanugovornoj obvezi na temelju Uredbe br. 864/2007 da li se takva izvanugovorna obveza može smatrati štetom pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 4. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
- podredno, da li bi se takva vrsta parkiranja mogla smatrati neosnovanim bogaćenjem pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 10. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
- podredno, da li bi se takva vrsta parkiranja mogla smatrati poslovođstvom bez naloga, pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 11. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
- podredno, da li bi se ova vrsta parkiranja mogla smatrati predugovornom odgovornosti tuženika, pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 12. st. 1. Uredbe br. 864/2007?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL 2007 L 324, str. 79.). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 007 Str. 171.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012 L 351, str. 1). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 011 Str. 289).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008 L 177, str. 6). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 006 Str. 109).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) (SL 2007 L 199, str. 40). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 006 Str. 73).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) —
Consiliul Concurenței protiv Whiteland Import Export SRL**

(predmet C-308/19)

(2019/C 263/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Consiliul Concurenței

Druga stranka u žalbenom postupku: Whiteland Import Export SRL

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 3. UFEU-a i članak 101. UFEU-a tumačiti na način da se sudovima država članica nameće obveza tumačenja nacionalnih normi kojima se uređuje zastara prava Tijela za tržišno natjecanje na izricanje upravnih sankcija u skladu s pravilima iz članka 25. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1/2003 ⁽¹⁾ te da im se protivi tumačenje pravila nacionalnog prava prema kojem se aktom kojim se prekida zastara smatra isključivo formalni akt o pokretanju istrage o protutržišnom djelovanju, pri čemu naknadne mjere poduzete u cilju te istrage ne ulaze u isto područje akata kojima se prekida zastara?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak SL 2016., L 173, str. 108.)

**Žalba koju je 15. travnja 2019. podnijela Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos protiv rješenja
Općeg suda (peto vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de
Burgos protiv Komisije**

(predmet C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (zastupnici: J. J. Azcárate Olano i E. Almarza Nantes, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

U cijelosti poništiti pobijano rješenje i posljedično proglasiti dopuštenom tužbu za poništenje koju je tužitelj podnio na temelju članka 263. UFEU-a protiv Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1214 od 29. kolovoza 2018. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla („Morcilla de Burgos” (ZOZP)) ⁽¹⁾; kako bi nakon toga Sud odlučio o meritumu i donio presudu kojom se navedena Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1214 od 29. kolovoza 2018. proglašava ništavom i kojom se tuženiku nalaže snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlog iz ove žalbe temelji se na nepravilnosti postupka pred Općim sudom Europske unije kojom su povrijeđeni žaliteljevi interesi, pri čemu ta nepravilnost proizlazi iz pogreške koja se tiče prava zbog povrede članka 73. stavka 1. i sljedećih Poslovnika Općeg suda i sudske prakse koja se odnosi na te odredbe, u skladu sa sljedećim pravnim osnovama:

- U pobijanom je rješenju pogrešno utvrđeno da tužba sadržava „samo skenirane potpise” tužiteljevih zastupnika, dok je tužba zapravo sadržavala kvalificirane elektroničke potpise s kvalificiranom potvrdom ACA koji imaju pravni učinak istovjetan onomu vlastoručnog potpisa.
- Navedene kvalificirane elektroničke potpise priznaje i štiti Uredba eIDAS, Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. lipnja 2014. ⁽²⁾.
- Kvalificirani elektronički potpisi s kvalificiranim certifikatom ACA u potpunosti poštuju smisao i temelj članka 73. stavka 1. Poslovnika Općeg suda: „u svrhu pravne sigurnosti, jamčiti vjerodostojnost navedenog postupovnog akta i isključiti mogućnost da on nije djelo za to ovlaštenog autora”, kao što je navedeno u pobijanom rješenju.
- Članak 73. stavak 1. Poslovnika Općeg suda izmijenjen je odlukom navedenog suda od 11. srpnja 2018. i ta je izmjena stupila na snagu 1. prosinca 2018. (dva dana nakon podnošenja tužbe), pri čemu je primjena najpovoljnijeg pravila temeljno i opće načelo kaznenog prava u zapadnim pravnim porecima.
- Sudska praksa na koju se poziva u pobijanom rješenju kako bi se opravdalo odbijanje tužbe koju je podnio tužitelj u biti se odnosi na skenirane potpise. Međutim, situacija o kojoj je riječ u ovom slučaju (tužba s kvalificiranim elektroničkim potpisom s potvrdom ACA) nije bila predmet razmatranja sudova Unije.
- Propise treba tumačiti u vezi s društvenom stvarnošću u razdoblju u kojem se trebaju primjenjivati, osobito uzimajući u obzir njihov smisao i svrhu.

⁽¹⁾ SL 2018., L 224, str. 3.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL 2014., L 257, str. 73.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2019. uputio Trgovački sud u Zagrebu (Hrvatska) —
Interplastics s.r.o. protiv Letificio d.o.o.**

(Predmet C-323/19)

(2019/C 263/34)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Trgovački sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Interplastics s.r.o.

Tuženik: Letificio d.o.o.

Prethodna pitanja

- 1) Je li odredba nacionalnog zakonodavstva i to odredba članka 1. Ovršnog zakona (objavljen u NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), kojom se javnim bilježnicima daje ovlast da provode prisilno ostvarenje tražbine na temelju vjerodostojne isprave, donošenjem rješenja o ovrši, kao ovršnog naslova, bez izričitog pristanka ovršenika pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj, u skladu sa člankom 6.1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i sa člankom 18. Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, imajući pri tom u vidu citirane presude broj C-484/15 i C-551/15.
- 2) Može li se tumačenje izraženo u presudi Suda Europske unije C-484/15 C-551/15 primijeniti u konkretno izloženom predmetu ovoga suda pod poslovnim brojem Povrv-1614/2018, odnosno treba li Uredbu br. 1215/2012 tumačiti na način da javni bilježnici u Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave” u kojoj su ovrhovoditelji pravne osobe osnovane u drugim državama članicama, Europske unije, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te uredbe.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija)
— D. J. protiv Radiotelevizije Slovenije

(predmet C-344/19)

(2019/C 263/35)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: D. J.

Tuženik: Radiotelevizija Slovenija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u okolnostima poput onih iz predmetnog postupka, radnim vremenom smatra dežurstvo tijekom kojeg radnik koji radi u radiotelevizijskom odašiljačkom objektu mora u vrijeme kad je slobodan (kada nije nužna njegova fizička prisutnost na radnom mjestu) biti dostupan na poziv te u slučaju potrebe doći na radno mjesto u roku od sat vremena?

2. Utječe li na definiciju naravi dežurstva u okolnostima poput onih iz predmetnog postupka činjenica da radnik obitava u smještajnom objektu na lokaciji gdje obavlja svoj posao (radiotelevizijski odašiljački objekt), zato što zemljopisne značajke lokacije onemogućuju (ili otežavaju) svakodnevno vraćanje kući („u dolinu“)?
3. Hoće li odgovor na prethodna dva pitanja biti različit ako je riječ o lokaciji na kojoj su mogućnosti bavljenja rekreativnim aktivnostima u slobodno vrijeme ograničene zbog zemljopisnih značajki mjesta, odnosno na kojoj je radnik vrlo ograničen u raspolaganju svojim slobodnim vremenom i posvećivanju vlastitim interesima (nego što bi bio da obitava kod kuće)?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003 L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) —
Bundeszentralamt für Steuern protiv Y-GmbH**

(predmet C-346/19)

(2019/C 263/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundeszentralamt für Steuern

Tuženik: Y-GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 2. točku (d) Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost (⁽¹⁾) predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ (⁽²⁾) poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici), prema kojem se na svakom zahtjevu za povrat, za svaku državu članicu povrata i za svaki račun, među ostalim, mora navesti broj računa, tumačiti na način da je dostatan i navod referentnog broja računa koji je na dokazu o plaćanju, uz broj računa, naveden kao dodatni kriterij za svrstavanje?
2. Ako na prethodno pitanje treba odgovoriti negativno: smatra li se zahtjev za povrat u kojem je umjesto broja računa naveden referentni broj računa formalno potpunim i podnesenim unutar roka u smislu članka 15. stavka 1. druge rečenice Direktive 2008/9/EZ?
3. Treba li prilikom odgovora na drugo pitanje uzeti u obzir da je porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata sa stajališta razumnog podnositelja zahtjeva zbog uređenja elektroničkog portala u državi poslovnog nastana i formula države članice povrata mogao smatrati da je za pravilno, u svakom slučaju formalno potpuno i pravodobno postavljanje zahtjeva dostatan unos identifikacijskog broja koji nije broj računa kako bi se omogućilo svrstavanje računa na koji se odnosi zahtjev?

(⁽¹⁾) SL 2008., L 44, str. 23. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

(⁽²⁾) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2019. uputila Državna revizijska komisija za reviziju postopkov oddaje javnih naročil (Slovenija) — Ministarstvo za notranje zadeve protiv Tax-Fin-Lex d.o.o.

(predmet C-367/19)

(2019/C 263/37)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Državna revizijska komisija za reviziju postopkov oddaje javnih naročil

Stranke glavnog postupka

Javni naručitelj: Ministarstvo za notranje zadeve

Podnositelj zahtjeva za reviziju: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Prethodna pitanja

1. Postoji li „naplatna priroda ugovornog odnosa”, kao element ugovora o javnoj nabavi u smislu članka 2. stavka 1. točke 5. Direktive 2014/24 ⁽¹⁾, ako javni naručitelj nije dužan pružiti nikakvu protučinidbu, ali gospodarski subjekt izvršenjem ugovora stječe pristup novom tržištu i reference?
2. Može li se članak 2. stavak 1. točka 5. Direktive 2014/24 tumačiti na način da predstavlja osnovu za odbijanje ponude s cijenom od 0 eura?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2019. uputio Riigikohus (Estonija) — Maksu- ja Tolliamet protiv Heavyinstall OÜ

(predmet C-420/19)

(2019/C 263/38)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maksu- ja Tolliamet

Tuženik: Heavyinstall OÜ

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. Direktive Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere tumačiti na način da sud države članice koji je primio zahtjev za mjere predostrožnosti ⁽¹⁾, prilikom odlučivanja o tom zahtjevu na temelju nacionalnog prava (za što je u skladu s člankom 16. prvom rečenicom nadležan sud kojem se upućuje zahtjev) treba uzeti u obzir stajalište suda države u kojoj podnositelj zahtjeva ostvaruje pravo poslovnog nastana u pogledu nužnosti i mogućnosti donošenja mjere predostrožnosti ako je sudu podnesen dokument koji sadržava to stajalište (članak 16. [stavak 1.] drugi podstavak posljednja rečenica, u skladu s kojim taj dokument u državi članici koja prima zahtjev nije potrebno priznati, dopuniti ili zamijeniti)?

⁽¹⁾ SL L 84, 2010., str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 295.)

Žalba koju je 13. lipnja 2019. podnio Deutsche Lufthansa AG protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 12. travnja 2019. u predmetu T-492/15, Deutsche Lufthansa AG protiv Europske komisije

(predmet C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Deutsche Lufthansa AG (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba bila dopuštena i osnovana, u dijelu u kojem je tužitelj mjeru br. 12 (plaćanje u kapitalne rezerve društva FFHG ⁽¹⁾) pobijao zbog toga što su tom mjerom financirane operativne potpore za društvo FFHG;
- ukine u preostalom dijelu presudu Općeg suda od 12. travnja 2019. u predmetu T-492/15;
- prihvati zahtjev podnesen u prvostupanjskom postupku i poništi temeljnu Odluku SA.21121 Komisije od 1. listopada 2014. ⁽²⁾ (uz iznimku mjere br. 12, u dijelu u kojem je ona korištena za plaćanje operativnih potpora za društvo FFHG);

- podredno, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u svojoj žalbi u biti ističe sljedeće žalbene razloge:

Pojedinačne potpore, o kojima je pokrenut istražni postupak:

- Već nakon presude COFAZ ⁽³⁾ postojao je osobni utjecaj na tužitelja te je on stoga imao procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe. To je zato što Komisija nije uzela u obzir bitne činjenične elemente i dodatne pogodnosti iako ju je tužitelj obavijestio o tim mjerama. Stoga je Komisija povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
- Ako bi se trebala primijeniti takozvana presuda Mory ⁽⁴⁾, podredno bi trebalo primijeniti prvu alternativu. Zbog povrede tužiteljevih postupovnih prava ne može se smatrati da je Komisija provela zakonit istražni postupak. U tom slučaju također postoji osobni utjecaj na tužitelja te on ima procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe.
- Podredno također treba smatrati da je tužba dopuštena ako treba primijeniti drugu alternativu takozvane presude Mory, prema kojoj tužitelj mora dokazati da potpore bitno utječu na njegov položaj na tržištu. Naime, u tom slučaju primjenjuje se prebacivanje tereta dokazivanja, te barem smanjenje tereta dokazivanja u korist tužitelja jer je Komisija proizvoljno zanemarila činjenično stanje koje joj je bilo poznato i koje je presudno za donošenje odluke. Samo podredno valja utvrditi da je tužitelj zaista dokazao takav bitan utjecaj. Drukčija pravna ocjena Općeg suda prekoračuje sudsku praksu Suda te se temelji na pogrešnom pravnom shvaćanju relevantnog tržišta. U tom kontekstu Opći sud iskrivljava i skraćuje navode o činjenicama koje su iznijeli tužitelj i Komisija, mijenja sadržaj pobijane odluke te krši pravila o teretu dokazivanja.

Programi potpora:

- Žalitelj smatra da je i u slučaju programa potpora na temelju presude Montessori ⁽⁵⁾ tužbu trebalo smatrati dopuštenom.

Pojedinačna potpora bez istražnog postupka:

- U slučaju pojedinačnih potpora bez istražnog postupka tužbu je u svakom slučaju u skladu s prvom alternativom presude Mory trebalo smatrati dopuštenom i to zato što Komisija u tom pogledu nije pokrenula detaljan istražni postupak.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH

⁽²⁾ Odluka (EU) 2016/789 o državnoj potpori SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07) koju je provela Njemačka u vezi s financiranjem Zračne luke Frankfurt Hahn i financijskim odnosima između te Zračne luke i društva Ryanair (SL 2016., L 134, str. 46.)

⁽³⁾ Presuda Suda od 12. srpnja 1990., Société CdF Chimie azote et fertilisants SA i Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Komisija (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301)

⁽⁴⁾ Presuda Suda od 17. rujna 2015., Mory SA i dr./Komisija (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609)

⁽⁵⁾ Presuda Suda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori Srl i dr. (C-622/16 P do C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873)

Žalba koju je 14. lipnja 2019. podnio ClientEarth protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 4. travnja 2019. u predmetu T-108/17, ClientEarth protiv Komisije

(predmet C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: ClientEarth (zastupnik: A. Jones, barrister)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-108/17;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; ili, podredno
- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-108/17, i
- proglasi tužbu za poništenje dopuštenom i osnovanom te posljedično poništi pobijanu odluku, i, u svakom slučaju,
- naloži Komisiji snošenje troškova, uključujući troškove intervenijenata u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava u odnosu na navođenje da se tužba pred Općim sudom „može odnositi samo na zakonitost odluke o zahtjevu za interno preispitivanje, a ne na dostatnost zahtjeva za davanje autorizacije” i da se „tužbeni razlozi i argumenti koji su pred Općim sudom istaknuti u okviru tužbe za poništenje odluke o odbijanju zahtjeva za interno preispitivanje mogu smatrati dopuštenima samo u dijelu u kojem je tužitelj te tužbene razloge i te argumente već istaknuo u zahtjevu za interno preispitivanje” te u odnosu na odbijanje određenih dijelova tužiteljeve tužbe za poništenje na tim osnovama.

Drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava primjenom previsokih standarda za dokaze neprofitnih organizacija (NGOs) koje pokreću postupke na temelju članka 10. i 12. Aarhuške uredbe ⁽¹⁾.

Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava presudivši da smanjivanje količine proizvedenog ili korištenog neobrađenog SHVC-a ⁽²⁾, korištenjem reciklirane verzije SHVC-a umjesto toga, može činiti funkciju u skladu s Uredbom REACH ⁽³⁾ te osnovu za relevantnu analizu alternativa.

Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava pri tumačenju ocjenjivanja sukladnosti iz članka 60. stavka 7. Uredbe REACH kao isključivo formalne bez zahtijevanja provjere jesu li informacije pružene u tužbi zaista ispunjavale zahtjeve iz članka 62. i Priloga I.

Peti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava pri tumačenju članka 60. stavka 4. na način da se može zaključiti o ravnoteži između rizika i koristi bez informacija o riziku ispunjavanja zahtjeva iz Priloga I.

Šesti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava presudivši da „s obzirom na članak 60. stavak 2. i članak 62. stavak 4. točku (d) Uredbe br. 1907/2006, valja zaključiti da su za procjenu rizika iz prve rečenice članka 60. stavka 4. Uredbe br. 1907/2006 relevantni samo podaci koji se odnose na unutarnja svojstva tvari koji su uvršteni u Prilog XIV. Uredbi br. 1907/2006”.

Sedmi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava pri tumačenju načela predostrožnosti od strane Općeg suda.

(¹) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

(²) Posebno zabrinjavajuće tvari

(³) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Žalba koju su 18. lipnja 2019. podnijeli Qualcomm, Inc. i Qualcomm Europe, Inc. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 9. travnja 2019. u predmetu T-371/17: Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije

(predmet C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (zastupnici: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, odvjetnik, M. Davilla, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi Odluku Komisije C(2017) 2258 *final* od 31. ožujka 2017. koja se odnosi na postupak iz članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (¹) u predmetu AT.39711 — Qualcomm (predatorne cijene) (u daljnjem tekstu: Odluka);
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s presudom Suda, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova koje su žalitelji imali pred Sudom i Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud nije se očitovao o žaliteljevim argumentima.

Drugi žalbeni razlog: zaključak da je Odluka bila odgovarajuće obrazložena temelji se na očitim pogreškama koje se tiču činjenica, prava i nedostatnom obrazloženju.

Treći žalbeni razlog: zaključak da su informacije koje su zahtijevane na temelju Odluke bile nužne temelji se na očitim pogreškama koje se tiču prava i činjenica, iskrivljavanju dokaza, nedostatnom obrazloženju i neuzimanju u obzir svih relevantnih dokaza.

Četvrti žalbeni razlog: zaključak da su informacije koje su zahtijevane na temelju Odluke proporcionalne temelji se na očitim pogreškama koje se tiču činjenica, iskrivljavanju dokaza i nedostatnom obrazloženju.

Peti žalbeni razlog: Opći je sud pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja u odnosu na navodne povrede članka 102. UFEU-a.

Šesti žalbeni razlog: Opći je sud došao do zaključaka koji čine povredu privilegije od samooptuživanja.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — Frank protiv Komisije

(predmet T-478/16) ⁽¹⁾

(„Istraživanja i inovacije — Okvirni program za istraživanja i inovacije (2014. — 2020.) — Pozivi za podnošenje prijedloga i povezane aktivnosti obuhvaćene radnim programom ERC-a za 2016. — ERCEA-ova odluka o odbijanju zahtjeva za potporu kao neprihvatljivog — Žalba u upravnom postupku pred Komisijom — Prešutna odluka o odbijanju — Djelomična nedopuštenost — Izričita odluka o odbijanju — Pravo na djelotvornu sudska zaštitu”)

(2019/C 263/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Regine Frank (Bonn, Njemačka) (zastupnik: S. Conrad, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, L. Mantl i B. Conte, u svojstvu agenata)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Komisijine odluke od 17. lipnja 2016. i, s druge strane, Komisijine odluke od 16. rujna 2016. kojom se prešutno i izričito odbija žalba u upravnom postupku koju je tužitelj podnio na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Svaka stranka snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 475, 19. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — RV protiv Komisije**(predmet T-167/17) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Dopust u interesu službe — Umirovljenje po službenoj dužnosti — Akt koji se ne može pobijati — Djelomična nedopuštenost — Područje primjene zakona — Utvrđivanje po službenoj dužnosti — Doslovno, kontekstualno i teleološko tumačenje”)

(2019/C 263/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: RV (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, a zatim J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i D. Martin, u svojstvu agenata)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: J. Steele i D. Nessaf, zatim J. Steele i M. Rantala te naposljetku J. Steele i C. González Argüelles, u svojstvu agenata) i Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, u svojstvu agenata)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije od 21. prosinca 2016. o određivanju dopusta tužitelju u interesu službe na temelju članka 42.c Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i, istodobno, o umirovljenju po službenoj dužnosti na temelju petog stavka te odredbe.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europske komisije od 21. prosinca 2016. kojom se RV-u određuje dopust u interesu službe i kojom ga se istodobno umirovljuje po službenoj dužnosti.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Komisija će snositi vlastite troškove i troškove RV-a, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
4. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — CC protiv Parlamenta**(predmet T-248/17 RENV) ⁽¹⁾****(Odgovornost — Javna služba — Zapošljavanje — Otvoreni natječaj EUR/A/151/98 — Pogreške koje je počinio Europski parlament prilikom upravljanja popisom uspješnih kandidata — Imovinska šteta)**

(2019/C 263/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CC (zastupnici: G. Maximini i C. Hölzer, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i E. Despotopoulou, u svojstvu agenata)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog različitih pogrešaka koje je Parlament počinio prilikom upravljanja popisom uspješnih kandidata na otvorenom natječaju EUR/A/151/98.

Izreka

1. Nalaže se Europskom parlamentu da CC-u isplati iznos od 6 000 eura.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Parlamentu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 133, 5. 5. 2012. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-9/12 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — TO protiv EEA-e**(predmet T-462/17) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Ugovorno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme — Otkaz za vrijeme bolovanja — Članak 16. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Članak 48. točka (b) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Članak 26. Pravilnika o osoblju — Obrada osobnih podataka — Članak 84. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Uznemiravanje”)**

(2019/C 263/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: TO (zastupnik: N. Lhoëst, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za okoliš (zastupnici: O. Cornu, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: u početku D. Nessaf i J. Van Pottelberge, zatim J. Van Pottelberge i J. Steele, agenti) i Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje, kao prvo, odluke od 22. rujna 2016. izvršnog direktora Europske agencije za okoliš o prestanku radnog odnosa tužitelja kao člana ugovornog osoblja i, kao drugo, odluke od 20. travnja 2017. kojom je navedeni direktor odbio tužiteljev prigovor protiv odluke od 22. rujna 2016. i, s druge strane, naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. *Poništava se odluka od 22. rujna 2016. izvršnog direktora Europske agencije za okoliš (AEE) o prestanku radnog odnosa TO-a kao člana ugovornog osoblja.*
2. *AEE-u se nalaže da TO-u plati iznos koji odgovara mjesečnom primitku od rada na temelju otkaznog roka i jednu trećinu osnovne plaće za svaki mjesec izvršenog probnog rada, umanjeno za već isplaćenu otpremninu.*
3. *AEE-u se nalaže da TO-u plati iznos od 6 000 eura.*
4. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
5. *AEE će snositi vlastite troškove kao i TO-ove troškove.*
6. *Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.*

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst protiv EUIPO-a — IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(predmet T-583/17) (¹)

(Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije IOS FINANCE — Raniji nacionalni figurativni žig EOS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001))

(2019/C 263/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: B. Sorg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, u svojstvu agenta)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. lipnja 2017. (predmet R 2262/2016-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava EOS Deutscher Inkasso-Dienst i IOS Finance EFC.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH snošenje troškova.

(¹) SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Visi/one protiv EUIPO-a — EasyFix (Informativna ploča za vozila)

(predmet T-74/18) (¹)

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja informativnu ploču za vozila — Raniji dizajn — Dokaz o otkrivanju — Članak 7. Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Nepostojanje različitog ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 6/2002”)

(2019/C 263/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Visi/one GmbH (Remscheid, Njemačka) (zastupnici: H. Bourree i M. Bartz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Hanne i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: EasyFix GmbH (Beč, Austrija)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2017. (predmet R 1424/2016-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društava EasyFix i Visi/one.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Visi/one GmbH i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — MPM-Quality protiv EUIPO-a — Elton Hodinařská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(predmet T-75/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije MANUFACTURE PRIM 1949 — Stvarna uporaba žiga — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 263/48)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Češka Republika) (zastupnik: M. Kyjovský, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druha stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Elton Hodinařská a.s. (Nové Město nad Metují, Češka Republika) (zastupnik: T. Matoušek, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. prosinca 2017. (predmet R 556/2017-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava MPM-QUALITY i ELTON hodinařská.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu MPM-QUALITY v.o.s. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo ELTON hodinařská, a.s. snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 122, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 11. lipnja 2019. — De Esteban Alonso protiv Komisije(predmet T-138/18) ⁽¹⁾

(Javna služba — Bivši dužnosnici — OLAF-ova istraga — Predmet „Eurostat” — Prenosanje nacionalnim pravosudnim tijelima informacija o činjenicama koje mogu dovesti do kaznenog progona — Nepostojanje prethodnih informacija o dužnosnicima o kojima je moguće riječ — Šteta koja je navodno nastala zbog OLAF-ova i Komisijina postupanja tijekom postupka — Neimovinska, fizička i imovinska šteta — Uzročnost)

(2019/C 263/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francuska) (zastupnik: C. Huglo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Striani i J. Baquero Cruz, u svojstvu agenata)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za naknadu neimovinske, fizičke i imovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Nalaže se Europskoj komisiji da Fernandu De Esteban Alonsu isplati iznos od 62 000 eura na temelju naknade neimovinske štete koju je pretrpio.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Komisija će snositi vlastite troškove i troškove Fernanda De Esteban Alonsa.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — Biedermann Technologies protiv EUIPO-a (Compliant Constructs)(predmet T-291/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Compliant Constructs — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 263/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Njemačka) (zastupnik: A. Jacob, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek i M. Fischer, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. ožujka 2018. (predmet R 1626/2017-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Compliant Constructs kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Biedermann Technologies GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova postupka.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 12. lipnja 2019. — Advance Magazine Publishers protiv EUIPO-a — Enovation Brands (VOGUE)

(predmet T-346/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije VOGUE — Raniji verbalni žig Europske unije VOGA — Obustava upravnog postupka — Pravilo 20. stavak 7. točka (c) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 71. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2018/625) — Pravilo 50. stavak 1. Uredbe br. 2868/95”)

(2019/C 263/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: T. Alkin, *barrister* i N. Hine, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i H. O'Neill, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: R. Almaraz Palmero, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. ožujka 2018. (predmet R 259/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Enovation Brands i Advance Magazine Publishers.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. ožujka 2018. (predmet R 259/2017-4).
2. EUIPO snosit će vlastite troškove te troškove društva Advance Magazine Publishers, Inc.
3. Društvo Enovation Brands, Inc. snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 268, 30. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Luz Saúde protiv EUIPO-a — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(predmet T-357/18) (¹)

(Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije HOSPITAL DA LUZ — Raniji nacionalni figurativni žig clínica LALUZ — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/52)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Luz Saúde, SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva i G. Moreira Rato, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i I. Ribeiro da Cunha i H. O'Neill, u svojstvu agnata)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Clínica La Luz, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: I. Temiño Cenicerós, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. travnja 2018. (predmet R 2084/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Clínica La Luz i Luz Saúde.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Luz Saúde, SA snošenje troškova.

(¹) SL C 268, 30. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Innocenti protiv EUIPO-a — Gemelli (Innocenti)**(predmet T-392/18) ⁽¹⁾**

(Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Innocenti — Raniji figurativni nacionalni žig i INNOCENTI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Innocenti SA (Lugano, Švicarska) (zastupnik: N. Ferretti, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, u svojstvu agenta)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Filippo Gemelli (Torino, Italija) (zastupnici: C. Renna, a zatim F. Canu, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. travnja 2018. (predmet R 2336/2010-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Filippa Gemellija i društva Innocenti.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Innocenti SA snošenje vlastitih troškova, kao i troškova koje su u ovom postupku imali Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Filippo Gemelli.

⁽¹⁾ SL C 285, 13. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Pielczyk protiv EUIPO-a — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)**(predmet T-398/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije DERMÆPIL sugar epil system — Raniji nacionalni figurativni žig dermépil — Relativni razlog za odbijanje — Stvarna uporaba žiga — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 64. stavci 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) — Usporedba proizvoda”)

(2019/C 263/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Radosław Pielczyk (Klindijk, Nizozemska) (zastupnik: K. Kielar, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: H. O'Neill i K. Kompari, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Francuska) (zastupnik: C. Bercial Arias, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. travnja 2018. (spojeni predmeti R 979/2017-4 i R 1070/2017-4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Thalgo TCH i R. Pielczyka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Radoslawu Pielczyku nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 285, 13. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2019. — Ortlieb Sportartikel protiv EUIPO-a (Prikaz osmerokuta)

(predmet T-449/18) (¹)

(Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje osmerokut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Njemačka) (zastupnici: A. Wulff i K. Schmidt-Hern, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, u svojstvu agenta)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. travnja 2018. (predmet R 1634/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje osmerokut kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Ortlieb Sportartikel GmbH snošenje troškova.

(¹) SL C 311, 3. 9. 2018.

Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — VK protiv Vijeća**(predmet T-151/18)**

(2019/C 263/56)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* VK (zastupnik: K. Lara, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/141 od 29. siječnja 2018. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2018., L 25, str. 38.) i Odluku Vijeća (ZVSP) 2019/135 od 28. siječnja 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL 2019., L 25, str. 23.) u dijelu u kojem se te odluke odnose na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članaka 31., 46. i 55. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije. U tom pogledu tužitelj tvrdi da se, u skladu s tim odredbama, privremena mjera zamrzavanja i konfiskacije mora temeljiti ili na odluci države stranke ili na izjavi o relevantnim činjenicama iste te države stranke uz opis zatraženih radnji. Međutim, prema njegovu mišljenju, mjere ograničavanja su naložene i produljene bez makar i kratke izjave o činjenicama koje se tužitelju stavljaju na teret. Štoviše, Tunis ne traži održavanje pobijanih mjera ograničavanja na snazi.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni Vijeća jer je smatralo da nije dužno uzeti u obzir dokaze koje je tužitelj dostavio i argumente koje je on iznio niti je htjelo napraviti dodatne provjere pri tuniškim tijelima, iako su navedeni dokazi i argumenti takve prirode da mogu potaknuti legitimne sumnje o pouzdanosti dostavljenih podataka.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti koju je počinilo Vijeće jer pomaže tuniškim tijelima čiji je jedini cilj opravdati nepravednu i nezakonitu pljačku tužiteljevih dobara, a da se tužitelj pritom nije mogao braniti ni podnijeti pravni lijek.

Tužba podnesena 23. svibnja 2019. — AMVAC Netherlands protiv Komisije**(predmet T-317/19)**

(2019/C 263/57)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Mereu, M. Grunchar i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/344 od 28. veljače 2019. ⁽¹⁾;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana uredba donesena na temelju očite pogreške u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana uredba posljedica postupka tijekom kojeg nisu poštovana tužiteljeva prava obrane.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana uredba donesena u suprotnosti s načelom pravne sigurnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana uredba donesena u suprotnosti s načelom proporcionalnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana uredba donesena u suprotnosti s načelom opreznosti.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/344 od 28. veljače 2019. neproduženju odobrenja aktivne tvari etoprofos u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2019., L 62, str. 7.)

Tužba podnesena 6. lipnja 2019. — UE protiv Komisije**(predmet T-338/19)**

(2019/C 263/58)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: UE (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 1. kolovoza 2018. o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za priznavanje profesionalne bolesti;
- prema potrebi, poništi Odluku Komisije od 5. ožujka 2019. o odbijanju tužiteljeve pritužbe od 5. studenoga 2018.;
- naloži tuženiku snošenje troškova koji su nastali tužitelju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u tumačenju razumnosti roka u kojem je podnesen zahtjev u odnosu na profesionalnu bolest.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlorabi ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i obveze obrazlaganja.

Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Santini protiv Parlamenta

(predmet T-345/19)

(2019/C 263/59)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Giacomo Santini (Trento, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;

- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih dužuje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi, tužitelj ističe osam razloga:

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu iznimne nadležnosti Ureda predsjednika Europskog parlamenta.

Tužitelj ističe nezakonitost ponovnog izračuna europske doživotne rente koja je provedena jednostrano i na retroaktivan i stalan način na temelju utvrđene (nepostojeće) automatske primjene Odluke br. 14/2018 Zastupničkog doma Talijanske Republike, bez prethodnog odgovarajućeg vijećanja Ureda predsjednika Europskog parlamenta, kojem inače pripada potpuna nadležnost u tom području (članak 25. Unutarnjeg pravilnika Europskog parlamenta).

2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu unutarnjih propisa Europskog parlamenta.

Tužitelj ističe nezakonitost ponovnog izračuna europske doživotne rente koji se protivi članku 1. aneksa III. Pravilnika o troškovima i naknadama Europskog parlamenta koji je bio na snazi do 2009. Kada je zastupnik u Europskom parlamentu završio svoj mandat, njegovo socijalno osiguranje se konačno određuje prema uvjetima koji su tada propisani za talijanske nacionalne zastupnike. Eventualne promjene tih uvjeta, koje se dogode tijekom godina, ne mogu retroaktivno utjecati na situaciju koju je Europski parlament već definirao i okončao uvjetima koje su bili na snazi u trenutku stjecanja prava, s obzirom na to da Zastupnički dom Talijanske Republike od tog trenutka više nema nikakve ovlasti u tom pogledu.

3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 28. Statuta zastupnika.

Tužitelj ističe nezakonitost ponovnog izračuna europske doživotne rente koji se protivi članku 28. Statuta europskih zastupnika i člancima 75. i 76. njegovih provedbenih mjera, kojima se utvrđuje da prava stečena prije stupanja na snagu novog Statuta ostaju konačno stečena i poštovana po uvjetima koji su tada predviđeni. Prema tužitelju, od tih se zaštitnih klauzula ne može odstupiti, a pogotovo ne pukom odlukom Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike koja ima retroaktivnu i trajnu prirodu, osim da ih se povrijedi, kao i legitimna očekivanja ovih subjekata da im se doživotna renta ne promijeni na gore, čak retroaktivno i s učinkom primjene različitog sustava izračuna arbitrarno uvedenog retroaktivno.

4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na sankcionirajuću prirodu ograničavajuće mjere i povredu načela zakonitosti, neretroaktivnosti i nediskriminacije.

Tužitelj navodi nezakonitost ponovnog izračuna doživotnih renti s obzirom na to da isti ima sankcionirajuću i diskriminatornu prirodu prema samo jednoj kategoriji subjekata (bivšim talijanskim zastupnicima) i predstavlja čisto simboličku intervenciju s političkom vrijednošću nepovezanu s objektivnim ciljevima štednje; budući da ponovni izračun doživotnih renti izvršen retroaktivno s različitim modalitetima i trajnim učincima određuje neopravdano nejednako postupanje u odnosu na bivše zastupnike u Europskom parlamentu iz drugih država članica, kao i zastupnike u Europskom parlamentu izabrane nakon 2009. te općenito sve druge građane koji se ne podvrgavaju nikakvom ograničavajućem postupanju.

5. Peti tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 1. Protokola br. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava.

Prema tužitelju, doživotna renta je ekonomska isplata koja je postala dio osobne imovine zastupnika koji ju primaju ili su stekli uvjete za primanje u budućnosti. Njezino iznenadno smanjenje, tim više ako je posljedica ponovnog izračuna rente učinjenog retroaktivno s različitim kriterijima izvršenja koje je Zastupnički dom Talijanske Republike odredio jednostrano i arbitrarno — ekvivalentno je činjenici oporezivanja osobne imovine zastupnika koje, stoga, ne može biti propisano zakonom i koje, ipak, mora biti opravdano posebnim javnim interesom, koji u ovom slučaju nije naveden ni, u svakom slučaju, postojeći, s obzirom na to da ovo ponovno određivanje doživotnih renti neće proizvesti nikakvu konkretnu uštedu.

6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na povredu načela legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti i zaštite stečenih prava.

Tužitelj ističe nezakonitost zbog očite povrede načela sigurnosti propisa i odnosa, kao i legitimnog očekivanja zaštite stečenih prava. Prema njegovu mišljenju, ponovni izračun rente djeluje retroaktivno, namećući unazad različite načine za određivanje rente, koji dovode do smanjenja (u predmetnom slučaju 50 % manje), definitivno i trajno, nakon što je korisnik stekao pravo dugo prije donošenja spomenute odluke. Na taj način radikalno se izdaje prirodno i legitimno povjerenje primatelja u učinkovitost i stabilnost doživotne rente, bez ikakvog primjerenog razloga koji bi mogao opravdati tako radikalan i trajan učinak na situacije koje su ostvarene i zaključene već dulje vrijeme.

7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se na povredu načela razumnosti, jednakog postupanja, nediskriminacije i solidarnosti.

Tužitelj navodi nezakonitost intervencije koja je usvojena bez obrazloženja svojih razloga i ciljeva, prelazeći granice iznimnosti i pristanka, što dovodi to očite protivnosti načelu društvene jednakosti i razumnosti.

8. Osmi tužbeni razlog odnosi se na daljnje razloge kršenja načela razumnosti, proporcionalnosti, jednakosti postupanja, nediskriminacije i solidarnosti.

Stranka ističe nezakonitost predmetne intervencije s obzirom na to da je suprotna načelima razumnosti, proporcionalnosti, solidarnosti, jednakog postupanja jer: 1. retroaktivno nameće sustav doprinosa subjektima kojima je renta bila isplaćivana dugo vremena prije Odluke br. 14/2018. Zastupničkog doma Talijanske Republike, ako čak ne i prije stupanja na snagu sustava doprinosa s tzv. Reformom Dini (1996.); 2. mijenja pravni status doprinosa koji se isplaćuju bivšim zastupnicima bez, osim toga, određivanja merituma direktnih nameta koje je Dom zadržao kao zamjenu za namete; 3. nameće retroaktivnu primjenu sustava doprinosa koji nema ništa s doprinosima ni u načinu ni u svrsi, 4. radi iracionalnu i pogrešnu primjenu koeficijenata za promjenu i vjerojatnih kriterija za izračun, pozivajući se na već poznatu prošlost, a ne na budućnost, 5. izdaje jasnu namjeru izjednačavanja doživotnih renti sa socijalnim osiguranjem javnih radnika, dok je u stvarnosti riječ o primanjima različite prirode.

Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Ceravolo protiv Parlamenta

(predmet T-346/19)

(2019/C 263/60)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- nakon što prethodno utvrdi nezakonitost — zbog povrede načela legitimnih očekivanja, načela zaštite stečenih prava, razumnosti, proporcionalnosti, zakonitosti, članaka 6. i 14. EKLP-a i članka 1. Protokola br. 1 EKLP-u, kao i članaka 27. i 28. Statuta zastupnika Europskog parlamenta, članaka 75.-76. njegovih provedbenih mjera — poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju, poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Falqui protiv Parlamenta

(predmet T-347/19)

(2019/C 263/61)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Enrico Falqui (Firenca, Italija) (zastupnici: F. Sorrentino i A. Sandulli, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj traži poništenje pobijane obavijesti i da se Europskom parlamentu naloži da mu isplati iznose koji su neopravdano zadržani tijekom trajanja postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv obavijesti br. D (2019) 14406 od 11. travnja 2019. Glavne uprave za financije Europskog parlamenta o ponovnom izračunu mirovine koja se isplaćuje tužitelju kao bivšem zastupniku u Europskom parlamentu.

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi razlog odnosi se na povredu Odluke Ureda Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta”.
 - Tužitelj u tom smislu ističe da, budući da, prema članku 75. stavku 2. Odluke od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta”, „ostaju stečena” prava na starosnu mirovinu koja su stečena prije stupanja Statuta na snagu, prethodno upućivanje na nacionalni propis prema tzv. Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta se mora smatrati upućivanjem (na propis koji je bio na snazi u tom trenutku), s obzirom na to da se prava na mirovinu bivših zastupnika u Europskom parlamentu stečena prije stupanja na snagu Statuta ne mogu izmijeniti naknadnim propisima.
2. Drugi razlog odnosi se na to da je Europski parlament propustio izuzeti iz primjene nevažeći nacionalni propis
 - Tužitelj u tom smislu ističe da je propis donesen Odlukom Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) br. 14/2018 — u smislu talijanskog pravnog poretka — ništetan.
 - Zastupnički dom Talijanske Republike je, naime, tražio provedbu ponovnog izračuna doživotnih renti bivših zastupnika primjenom tzv. sustava doprinosa čak i za kvotu renti stečenih u razdobljima prije 2012., koji se za sve javne i privatne službenike isplaćuje u *pro rata* sustavu, čak i za razdoblja prije 1996., koji se svim javnim i privatnim službenicima isplaćuje u sustavu zajamčenih doprinosa. Kako bi se sustav doprinosa povratno primijenio na razdoblja u kojima u Italiji nije postojao — usvojio je sustav izračuna koji je narušen, nerazuman i lišen aktuarske osnove.
 - Predmetna reforma je osim toga nezakonita s obzirom na to da se materija doživotnih renti zastupnika mora, barem u svojim temeljnim aspektima, urediti zakonom, a ne unutarnjim pravilnikom (članak 69. Ustava).
 - Nadalje, njom su narušena legitimna očekivanja bivših zastupnika o stabilnosti njihove mirovine, što je u suprotnosti s načelom zaštite legitimnih očekivanja, koje je opće načelo i talijanskog pravnog poretka.
3. Treći razlog odnosi se na nezakonitu primjenu od strane Europskog parlamenta, nacionalnog propisa koji je u suprotnosti s temeljnim načelima poretka Unije i, prvenstveno, s načelom zaštite legitimnih očekivanja. Povreda načela nadređenosti prava Unije.
 - Tužitelj u tom smislu ističe da je reformom doživotnih renti bivšim talijanskim zastupnicima ponovno *ex post* utvrđen iznos istih na potpuno nepredvidiv način, bez postupnosti i bez primjerenih zaštitnih klauzula i zato na težak način povređuje načelo zaštite legitimnih očekivanja koje pripada u temeljna načela europskog poretka.
 - Zbog tog razloga Europski parlament nije mogao provesti tu reformu: naime, prema općim načelima koja uređuju odnose između pravnih poredaka, prenošenje odredbi iz jednog pravnog poretka u drugi, nakon upućivanja (bilo da je ono dinamično ili uzajamno), nailazi na precizno protuograničenje: do upućivanja ne može doći tamo gdje je odredba poretka podrijetla u suprotnosti s temeljnim načelima odredišnog poretka. Nadalje, zbog nadređenosti europskog prava — što je temeljno načelo Unije — ako se nacionalni propis protivi europskoj odredbi, on se ne smije primjenjivati kako bi se osigurala ujednačena zaštita građana europskim pravom na čitavom teritoriju EU-a.

Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Poggiolini protiv Parlamenta**(predmet T-348/19)**

(2019/C 263/62)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Danilo Poggiolini (Rim, Italija) (zastupnici: F. Sorrentino i A. Sandulli, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj traži poništenje pobijane obavijesti i da se Europskom parlamentu naloži da mu isplati iznose koji su neopravdano zadržani tijekom trajanja postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv obavijesti br. D (2019) 14435 od 11. travnja 2019. Glavne uprave za financije Europskog parlamenta o ponovnom izračunu mirovine koja se isplaćuje tužitelju kao bivšem zastupniku u Europskom parlamentu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-347/19, Falqui/Europski parlament.

Tužba podnesena 6. lipnja 2019. — Cipar protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**(predmet T-351/19)**

(2019/C 263/63)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz, QC, S. Baran, *barrister* i V. Marsland, *solicitor*)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — prijava za registraciju br. 12 172 276

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. travnja 2019. u predmetu R 2297/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja za poništenje.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Italija protiv Komisije

(predmet T-357/19)

(2019/C 263/64)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: P. Gentili, državni odvjetnik i G. Palmieri, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi Provedbenu odluku Komisije C(2019) 2652 *final* od 3. travnja 2019., priopćenu 4. travnja 2019., o odobrenju „Grande Progetto Nazionale Banda Ultra Larga — Aree Bianche” („Veliki nacionalni projekt ultra širokog pojasa — Bijela područja” (GP BUL)) s prihvatljivim troškom u iznosu od 941 022 670 eura, u dijelu u kojem isključuje iz naknade Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) troškove koje je korisnik imao na temelju PDV-a i odluči da će ti troškovi biti uključeni u naknadu te naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi, tužitelj ističe četiri razloga.

1. Prvim razlogom ističe se povreda članka 69. stavka 3. točke (c) Uredbe 1303/2013 ⁽¹⁾ jer se niti jedan od tri razloga za isključenje troškova PDV-a ne podudara s pretpostavkom povrativosti PDV-a u okviru nacionalnog zakonodavstva o PDV-u.
2. Drugim razlogom ističe se povreda odredaba o poreznom obvezniku PDV-a (članci 9. i 13. Direktive 2006/112/EZ ⁽²⁾) i o poreznom tijelu PDV-a (članci 206. i 250. navedene direktive); kao i poštovanja nacionalnih ustava i temeljnih struktura država članica (članak 4. stavak 2. UFEU-a) i članka 69. stavka 3. točke (c) Uredbe 1303/2013. U tom se smislu ističe da je nezakonito smatrati ulazni PDV koji je MiSE [Ministarstvo gospodarskog razvoja] platio kao korisnik naknade EFRR-a povrativim jer je drugo ministarstvo (Ministarstvo financija) prikupilo te iznose na temelju prihoda od poreza.
3. Trećim razlogom ističe se povreda članaka 9., 11., 13. i 28. Direktive 2006/112/EZ. Prema tužitelju, činjenica da je Infratel MiSE-ovo *in house* društvo ne isključuje terećenje pružanja roba i usluga društva ministarstvu naplatom PDV-a.
4. Četvrtim razlogom ističe se povreda članka 61. stavka 8. i članka 69. stavka 3. točke (c) Uredbe 1303/2013. Tužitelj ističe da EFRR sufinancira predmetni projekt na temelju državnih potpora. Dakle, isti se ne može smatrati projektom kojim se stvaraju prihodi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.).

⁽²⁾ Direktiva 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.).

Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Daimler protiv Komisije

(predmet T-359/19)

(2019/C 263/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: N. Wimmer, C. Arhold i G. Ollinger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu pobijanu odluku C(2019) 2359 donesenu na temelju Uredbe (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, osobito članka 8. stavka 5. podstavka 2., od 3. travnja 2019. („pobijana odluka”), u dijelu u kojem se u članku 1. stavku 1. Odluke u vezi s Prilogom I. tablicom 1. i tablicom 2. u stupcu D utvrđuju prosječne specifične emisije CO₂ te u stupcu I. uštede CO₂ koje se postižu primjenom ekoloških inovativnih tehnologija; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 12. stavka 1. podstavka 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 ⁽²⁾ u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 ⁽³⁾
2. Drugi tužbeni zahtjev: povreda članka 12. stavka 1. podstavka 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 u vezi s člankom 6. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011

U okviru drugog tužbenog razloga navodi se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 1. podstavak 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158 u vezi s člankom 6. stavkom 1. der Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 jer je metodom ispitivanja koju je primijenio u okviru *ad hoc* provjere propustio provesti potrebno specifično pretkondicioniranje.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 12. stavka 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 time što je odredio da se ne uzimaju u obzir eko-inovacije za prethodnu 2017. iako se odredbom izričito dopušta samo odluka da se ne uzmu u obzir za sljedeću godinu.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje

U okviru četvrtog tužbenog razloga ističe se da je povrijeđeno tužiteljevo pravo na saslušanje u skladu sa zahtjevima općeg načela poštovanja prava obrane kao i sa zahtjevima iz članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

5. Peti tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

U okviru petog tužbenog razloga navodi se da Odluka nije obrazložena u skladu sa zahtjevima iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Tuženik se u pobijanoj odluci samo apstraktno osvrnuo na odstupanja u metodi ispitivanja, ali se nije izjasnio o pitanju, koje je presudno za odluku, zahtijeva li i u kojoj mjeri metoda ispitivanja specifično pretkondicioniranje i je li tuženik u Provedbenoj odluci (EU) 2015/158 odobrio takvu metodu ispitivanja.

- (¹) Uredba (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL 2009., L 140, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15. svezak 10., str. 212.)
- (²) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 725/2011 od 25. srpnja 2011. o uspostavljanju postupka za odobravanje i certifikaciju inovativnih tehnologija za smanjenje emisija CO₂ iz osobnih automobila sukladno Uredbi (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 194, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 30., str. 42.)
- (³) Provedbena odluka Komisije (EU) 2015/158 od 30. siječnja 2015. o odobrenju dvaju visokoučinkovitih alternatora proizvođača Robert Bosch GmbH kao inovativne tehnologije za smanjivanje emisija CO₂ iz osobnih automobila u skladu s Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2015., L 26, str. 31.)
- U okviru prvog tužbenog razloga ističe se da je tuženik povrijedio članak 12. stavak 1. podstavak 2. Provedbene uredbe (EU) br. 725/2011 u vezi s člankom 1. stavkom 3. Provedbene odluke (EU) 2015/158, time što je u okviru *ad hoc* provjere ušteda CO₂ odstupio od odobrene metode ispitivanja te je primijenio neodgovarajući Willanov faktor.

Tužba podnesena 14. lipnja 2019. — Jalkh protiv Parlamenta

(predmet T-360/19)

(2019/C 263/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Zakonodavnu rezoluciju Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) u pogledu suradnje s Uredom europskog javnog tužitelja i djelotvornosti istraga koje provodi OLAF (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD));
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer pobijana rezolucija omogućuje Europskom uredu za borbu protiv prijevара (OLAF) pristup osobnim informacijama, što je u suprotnosti s pravom na poštovanje privatnog života i zaštitom osobnih podataka.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 8. i 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije, jer pobijana rezolucija omogućuje OLAF-u da zaobiđe parlamentarni imunitet zastupnika.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 5. Poslovnika Europskog parlamenta i članka 4. Statuta članova Europskog parlamenta. Tužitelj tvrdi da pobijana rezolucija OLAF-u omogućuje, s jedne strane, da zaobiđe parlamentarni imunitet zastupnika i, s druge strane, da ima pristup dokumentima koji nisu dokumenti Europskog parlamenta.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda jer pobijana rezolucija krši prava obrane zastupnika.

Tužba podnesena 16. lipnja 2019. — CF protiv Parlamenta

(predmet T-361/19)

(2019/C 263/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: CF (zastupnik: A. Daoût, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke;
- naloži naknaditi finansijsku i neimovinsku štetu koja je pobijanim odlukama uzrokovana, odnosno dodijeli tužiteljici procijenjeni iznos od 50 000 eura;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje dviju odluka predsjednika Europskog parlamenta kojima se tužiteljicu proglašava krivom za uznemiravanje svoje bivše akreditirane parlamentarne asistentice i kojima joj se izriče sankcija ukora, tužiteljica iznosi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na odstupanju od zakonske definicije uznemiravanja kako je ona sadržana u članku 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije jer predsjednik Parlamenta nije vodio računa o konstitutivnim elementima pojma „uznemiravanje” koji su utvrđeni zakonom i u sudskoj praksi.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na nedostatku u obrazloženju pobijanog akta. Tužiteljica tvrdi da predsjednik Parlamenta svoju prvu odluku temelji na nepotpunom izvješću Savjetodavnog odbora i da njegova druga odluka ne ispunjava kriterije određene člankom 166. Poslovnika Europskog parlamenta.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi prava na dobru upravu i pravâ obrane. Prema mišljenju tužiteljice, uprava je povrijedila svoju dužnost brižnog postupanja, načelo razumnog roka, pravila o povjerljivosti istrage, pravâ obrane, pretpostavku nedužnosti i pravo na pristup spisu stegovnog postupka.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i zabrane retroaktivne primjene prisilnih propisa jer su predsjednik Parlamenta i Savjetodavni odbor prisilni propis primijenili na činjenice koje su nastale prije njegova donošenja.

Usto, tužiteljica zahtijeva naknadu neimovinske i financijske štete. Ona ističe da je način na koji je istraga vođena doveo do povrede njezina ugleda i do toga da je izgubila mogućnost kandidirati se na europskim izborima.

Tužba podnesena 12. lipnja 2019. — Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije

(predmet T-363/19)

(2019/C 263/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Brandon, agent, P. Baker QC i T. Johnston, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni: utvrđivanje pogrešnog referentnog sustava.
 - Tužitelj tvrdi da je Komisija počinila pogrešku pri smatranju da pravila o kontroliranim stranim društvima pružaju odgovarajući okvir za ispitivanje usporedivosti (uvodna izjava 107. u preambuli pobijane odluke).
 - Ujedinjena Kraljevina upravlja uglavnom teritorijalnim sustavom poreza na dobit: općenito, oporezive su samo dobiti koje su ostvarene u Ujedinjenoj Kraljevini. Stoga je relevantno polazište da se u odnosu na dobiti prekomorskih društava kćeri ne plaća nikakav porez. Zakonodavstvo o kontroliranim stranim društvima odstupa od ovog stajališta i uspostavlja niz iznimnih okolnosti u kojima može doći do plaćanja naknada kontroliranih stranih društava. Stoga je pravilni referentni sustav pravni okvir poreza na dobit u cjelini. Tužitelj tvrdi da je Komisija pogriješila kad je izabrala prijetvorno suženi referentni okvir.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da iznimke iz poglavlja 9. Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) nisu odstupanja.

— Cilj pravila o kontroliranim stranim društvima je nametnuti naknadu kontroliranih stranih društava samo u odnosu na one sporazume koji predstavljaju visok rizik zlorabe ili prijetvornog preusmjeravanja. Ujedinjena Kraljevina izabrala je zakonodavnu tehniku s kojom je: (i) počela sa širokom i uključivom definicijom kontroliranih stranih društava i (ii) isključila veliku većinu dobiti koje proizlaze od kontroliranih stranih društava kako bi utvrdila usku kategoriju dobiti koje predstavljaju rizik zlorabe ili prijetvornog preusmjeravanja. Poglavlja 5. i 9. Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. djeluju zajedno kako bi utvrdili takve sporazume koji predstavljaju visok rizik od zlorabe ili prijetvornog preusmjeravanja.

— Nadalje se tvrdi da je Komisija očito pogriješila kad je smatrala da navedene iznimke iz poglavlja 9. predstavljaju odstupanje jer se usmjerila na zakonodavnu tehniku koja se koristila, a ne na temeljne ciljeve mjere.

— Prema mišljenju tužitelja, Komisija je također — pogrešno — smatrala da nije bilo relevantne razlike između Qualifying Loan Relationships (QLRs) (kvalificiranih kreditnih odnosa) i drugih odnosa. Vlada Ujedinjene Kraljevine u iznimno je dobroj poziciji da odredi koje vrste sporazuma predstavljaju visok rizik zlorabe ili prijetvornog preusmjeravanja. Smatra da je Komisija:

a. počinila pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da nije odobrila vladi Ujedinjene Kraljevine odgovarajuću marginu prosudbe pri ocjenjivanju toga pitanja; i

b. očito pogriješila pri ocjeni sporazuma u pitanju.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u odnosu na selektivnost.

— Komisija je pogriješila kad je smatrala da se Ujedinjena Kraljevina trebala pozvati samo na test „važnih funkcija zaposlenika” (significant people function, SPF) umjesto toga da poglavlja 5. i 6. djeluju zajedno. Također, bilo je pogrešno odbiti ocjenu da je pristup koji se isključivo temelji na SPF-u jednako složen za primjenu kao i pristup koji se temelji na ulaganju kapitala iz Ujedinjene Kraljevine.

— Tužitelj osim toga tvrdi da je Komisija također počinila pogrešku s obzirom na to da je odbila stajalište Ujedinjene Kraljevine da su navedene iznimke iz poglavlja 9. bile prikladan, proporcionalan i administrativno izvediv odgovor na presudu Veličkog Vijeća u predmetu Cadbury Schweppes plc i Cadbury Schweppes Overseas Ltd./Commissioners of Inland Revenue (predmet C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da ne postoji učinak na trgovinu unutar Unije.

— Tužitelj naposljetku smatra da je Komisija pogriješila kad je smatrala da navedene iznimke iz poglavlja 9. dodjeljuju „korist” bilo kojem društvu koje može utjecati na trgovinu unutar Unije. One umjesto toga, u skladu sa tužiteljevim stajalištem, omogućavaju mehanizam pomoću kojeg je naknada kontroliranih stranih društava u manjem broju slučajeva nametnuta društvima rezidentnim u Ujedinjenoj Kraljevini. U relevantnom vremenskom razdoblju (2013.) nije postojala obveza na razini Unije za naplatu poreza na dobit kontroliranih stranih društava te Komisija nije dokazala da su navedene iznimke iz poglavlja 9., u usporedbi s obvezama koje su nametnute drugim državama članicama, omogućavale bilo kakvu prednost kako bi utjecale na trgovinu unutar Unije.

Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — Moretti protiv Parlamenta**(predmet T-364/19)**

(2019/C 263/69)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Luigi Moretti (Nembro, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — Capraro protiv Parlamenta**(predmet T-365/19)**

(2019/C 263/70)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužiteljica:* Patrizia Capraro (Rim, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužiteljice na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužiteljici.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Sboarina protiv Parlamenta**(predmet T-366/19)**

(2019/C 263/71)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Gabriele Sboarina (Verona, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 19. lipnja 2019. — Španjolska protiv Komisije**(predmet T-370/19)**

(2019/C 263/72)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. ožujka 2019.
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv odluke Komisije od 18. ožujka 2019. o sudjelovanju nacionalnog regulatornog tijela Kosova u Tijelu europskih regulatora za elektroničke komunikacije ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti svoje tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 35. Uredbe (EU) br. 2018/1971 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o osnivanju Tijela europskih regulatora za elektroničke komunikacije (BEREC) i Agencije za potporu BEREC-u (Ured BEREC-a), izmjeni Uredbe (EU) 2015/2120 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1211/2009 ⁽²⁾, jer taj članak predviđa da su samo Odbor regulatora, radne skupine i upravni odbor otvoreni za sudjelovanje regulatornih tijela trećih zemalja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 35. Uredbe (EU) 2018/1971, jer ne postoji sporazum o sudjelovanju regulatornih tijela Kosova u BEREC-u.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 35. Uredbe (EU) 2018/1971, jer je Europska komisija odstupila od postupka utvrđenog za sudjelovanje regulatornih tijela trećih zemalja u BEREC-u. To je usto dovelo do donošenja pravnog akta bez ikakve pravne osnove i stvaranja pravnih obveza prema trećima, a da Komisiji nisu dodijeljene posebne ovlasti za to.

⁽¹⁾ SL 2019., C 115, str. 26.

⁽²⁾ SL 2018., L 321, str. 1.

Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Itinerant Show Room protiv EUIPO-a — Forest (FAKE DUCK)**(predmet T-371/19)**

(2019/C 263/73)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italija) (zastupnici: A. Visentin, M. Cartella i B. Cartella, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Forest Srl (Milano, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Sporni žig:* figurativni žig Europske unije FAKE DUCK — Prijava za registraciju br. 15 912 496*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. travnja 2019. u predmetu R 1117/2018-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu zbog u njoj navedenih razloga i stoga;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u odobrenje žiga Europske unije br. 01 591 2496 i u razredima 18 do 25;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - propuštanje procjene konkretnih načina nabave proizvoda.
-

Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Cellai protiv Parlamenta**(predmet T-372/19)**

(2019/C 263/74)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Marco Cellai (Firenca, Italija) (zastupnik: M. Paniz, avvocato)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta kojim je preuzeta Odluka br. 14/2018 od 12.7.2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi novo određivanje i izračun doživotne rente koji je utvrdio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i presudi da tužitelj ima pravo zadržati predmetnu doživotnu rentu u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i/ili Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neopravdano zadržane iznose, uvećane za monetarnu revaluaciju i zakonske kamate počevši od datuma zadržavanja iznosa, i
- naloži Europskom parlamentu da provede presudu koja će biti donesena i bez odgode ponovno u potpunosti utvrdi doživotnu rentu u inicijalnom iznosu, te naknadi svu eventualnu štetu nastalu tužitelju.
- u svakom slučaju, naložiti Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, pristojbe i paušalne iznose.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima navedenima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Gatti protiv Parlamenta**(predmet T-373/19)**

(2019/C 263/75)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Natalino Gatti (Nonantola, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta kojim je preuzeta Odluka br. 14/2018 od 12.7.2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi novo određivanje i izračun doživotne rente koji je utvrdio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i presudi da tužitelj ima pravo zadržati predmetnu doživotnu rentu u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i/ili Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neopravdano zadržane iznose, uvećane za monetarnu revaluaciju i zakonske kamate počevši od datuma zadržavanja iznosa, i
- naloži Europskom parlamentu da provede presudu koja će biti donesena i bez odgode ponovno u potpunosti utvrdi doživotnu rentu u inicijalnom iznosu te naknadi svu eventualnu štetu nastalu tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, pristojbe i paušalne iznose

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima navedenima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.*

Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Wuhrer protiv Parlamenta**(predmet T-374/19)**

(2019/C 263/76)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Lina Wuhrer (Brescia, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta kojim je preuzeta Odluka br. 14/2018 od 12.7.2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi novo određivanje i izračun doživotne rente koji je utvrdio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i presudi da tužitelj ima pravo zadržati predmetnu doživotnu rentu u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i/ili Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neopravdano zadržane iznose, uvećane za monetarnu revaluaciju i zakonske kamate počevši od datuma zadržavanja iznosa, i
- naloži Europskom parlamentu da provede presudu koja će biti donesena i bez odgode ponovno u potpunosti utvrdi doživotnu rentu u inicijalnom iznosu te naknadi svu eventualnu štetu nastalu tužitelju.
- u svakom slučaju, naložiti Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, pristojbe i paušalne iznose.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima navedenima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — El Corte Inglés protiv EUIPO-a — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(predmet T-376/19)

(2019/C 263/77)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J.L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY — Prijava za registraciju br. 15 879 323

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. travnja 2019. u predmetu R 1684/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu za poništenje i na temelju nje poništi pobijanu odluku kojom je odbijena tužiteljeva tužba i potvrđena odluka Odjela za prigovore (prigovor B 2 840 414) kojom je odbijena registracija žiga Europske unije br. 15 879 323 samo za proizvode i usluge iz razreda za koje je podnesen prigovor (7., 9., 11., 16., 35. i 42.), osim sljedećih proizvoda iz razreda 7. za koje je registracija također dopuštena: „spojne i prijenosne komponentne strojeva (osim za kopnena vozila); poljoprivredne sprave osim ručnih sprava; inkubatori za jaja; prodajni automati” i
- naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR